

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6
ปีการศึกษา 2555

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6
ปีการศึกษา 2555

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

มีนาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6
ปีการศึกษา 2555

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
มีนาคม 2556

นิพนธ์ ท้าวพา. (2556). *ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์, อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 และเปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปรเพศ และขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 ที่ผ่านการเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อ มาแล้วจำนวน 400 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็น สัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยการทดสอบค่าที (t-test Independent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.42)
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2555 จำแนกตามเพศและขนาดของสถานศึกษา มีดังนี้

2.1 จำแนกตามเพศ พบว่า

2.1.1 นักเรียนชาย มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา วิชาเซปัก-ตะกร้อ อยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.50) ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.48) ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.50) และด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.51) สำหรับด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.56) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.1.2 นักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา วิชาเซปัก-ตะกร้ออยู่ในระดับ มากที่สุด ในด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.46) ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.51) และด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.50) สำหรับจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.51) และด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.58) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.2 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

2.2.1 นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนขนาดกลางมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อ อยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.48) และด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.50) สำหรับด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.51) ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.57) และด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.47) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.2.2 นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อ อยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.50) ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.45) ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.49) และด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.51) สำหรับด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.56) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 จำแนกตามเพศและขนาดของสถานศึกษา มีดังนี้

3.1 จำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อ ไม่แตกต่างกัน

3.2 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อ แตกต่างกันในด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และด้านการวัดผลและประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE OPINION ON PHYSICAL EDUCATION COURSES LEARNING (SEPAK-TAKRAW)
OF JUNIOR SECONDARY SCHOOL STUDENTS LEVEL AT SERVICE AREA 6
IN ACADEMIC YEAR 2012

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Learning Management in Physical Education
at Srinakharinwirot University

March 2013

Nipon Taopa. (2556). *The Opinion on Physical Education Courses Learning (Sepak-takraw) of Junior Secondary School Students Level at Service Area 6 in Academic Year 2012*. Master thesis, M.Ed. (Learning Management in Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Paiboon Srichaisawat, Lect. Dr. Pimpa Moungsirithum.

The purposes of this study and comparative were to investigate the opinion on learning physical education courses (Sepak-takraw) of Junior Secondary School students at Service Area 6 in Academic Year 2012. The sample consisted of 200 males and 200 females, a total of 400 students, derived from a stratified random sample. The research tool was a questionnaire created by the researcher, with its reliability 0.93, and it was used to collect data. The data were statistically treated for percentage, mean, standard deviation, and t-test to compare the means by the variables of sexes and school sizes. It was found as follows :

1. The opinion on Physical Education Courses Learning (Sepak-Takraw) of Junior Secondary School Students Level at Service Area 6 in Academic Year 2012 , as a whole, the opinions were expressed at the highest Level ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.42)

2. The opinion on Physical Education Courses Learning (Sepak-Takraw) of Junior Secondary School Students Level at Service Area 6 in Academic Year 2012 , the variables of sexes and school sizes.

2.1 The variables of sexes. It was found as follows :

2.1.1 The boys' opinion on Physical Education Courses Learning (Sepak-Takraw) at the highest level, the purpose of the management of learning ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.50) the teachers ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.48) the teaching methods and management of learning activities ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.50) and the assessments ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.51) For the places, the materials and facilities ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.56) at a high level.

2.1.2 The girls' opinion on Physical Education Courses Learning (Sepak-Takraw) at the highest level, the teachers ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.46) the teaching methods and management of learning activities ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.51) and the assessments ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.50) For the purpose of the management of learning ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.51) For the places, the materials and facilities ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.58) at a high level.

2.2 The school sizes

2.2.1 The students' opinion in the medium sizes on Physical Education Courses Learning (Sepak-Takraw) at the highest level, the teachers ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.48) and the teaching methods and management of learning activities ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.50) For the purpose of the management of learning ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.51) the places, the materials and facilities ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.57) and the assessments ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.47) at a high level.

2.2.2 The students' opinion in the large sizes on Physical Education Courses Learning (Sepak-Takraw) at the highest level, the purpose of the management of learning ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.50) the teachers ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.45) the teaching methods and management of learning activities ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.49) and the assessments ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.51) For the places, the materials and facilities ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.56) at a high level.

3. The result of different test of the average opinion on Physical Education Courses Learning (Sepak-Takraw) of Junior Secondary School Students Level at Service Area 6 in Academic Year 2012, the variables of sexes and school sizes. It was found as follow :

3.1 The variables of sexes : It was found the boys and the girls' opinion on Physical Education Courses Learning (Sepak-Takraw) isn't different.

3.2 The school sizes : It was found, the students' opinion in the medium sizes and the students' opinion in the large sizes. Their opinion on Physical Education Courses Learning (Sepak-Takraw) is different in the teachers, the teaching methods and management of learning activities and the assessments significantly at .05 level.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ช่วยดูแลให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ประธานกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ภาควงศ์มิ รัตนโรจนกุล อาจารย์ ดร.พัชรศักดิ์ ธัญประจันบาน อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ ที่ได้ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของวิทยานิพนธ์ เครื่องมือวิทยานิพนธ์ รวมทั้งขอเสนอแนะอื่นๆ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์ ที่ให้คำแนะนำให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในคณะพลศึกษาทุกท่าน และคุณวราพันธ์ อุดมชัชวาล เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย ที่อำนวยความสะดวกทุกๆ เรื่อง

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนและนักเรียนทุกคนทุกโรงเรียนที่มีส่วนช่วยทำให้งานวิจัยสำเร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่สายทอง ท้าวพา ที่คอยอบรม เลี้ยงดู ให้ความรัก ความห่วงใย เสมอมา และขอขอบคุณอาจารย์สมพร ท้าวพา ที่ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ ตลอดเวลา

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา - มารดา ผู้มีพระคุณและครู - อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์วาจาอบรมสั่งสอน สนับสนุนการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

นิพนธ์ ท้าวพา

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6
ปีการศึกษา 2555

ของ

นิพนธ์ ท้าวพา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ ..... เดือน มีนาคม พ.ศ. 2556

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมติฐานในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ความหมายของความคิดเห็น	6
ความสำคัญของความคิดเห็น	8
องค์ประกอบของความคิดเห็น	8
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็น	9
ความหมายของวิชาพลศึกษา	9
บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษา	11
ความมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	13
วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	13
สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	17
การวัดผลและการประเมินผลวิชาพลศึกษา	18
ความมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผล	19
ประโยชน์ของการวัดผล	20
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	20
หลักการทดสอบและการวัดผลทางพลศึกษา	21
เชปัก-ตะกร้อ	23
ประวัติความเป็นมาของกีฬาตะกร้อ	23
วิวัฒนาการของกีฬาตะกร้อในประเทศไทย	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
ประเภทของกีฬาตะกร้อ	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
งานวิจัยต่างประเทศ	30
งานวิจัยในประเทศ	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	41
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4 ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	80
ความมุ่งหมายของการวิจัย	80
วิธีดำเนินการวิจัย	80
สรุปผลการวิจัย	82
อภิปรายผล	87
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	90
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	90
บรรณานุกรม	91

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	96
ภาคผนวก ก	97
ภาคผนวก ข	106
ประวัติย่อผู้วิจัย	108

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
2 สถานภาพทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม	46
3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 400)	47
4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านครูผู้สอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 400)	48
5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 400)	49
6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 400)	50
7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 400) ..	51
8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 400)	52
9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	53

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านครูผู้สอน ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใน โรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	54
11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	55
12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	56
13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	57
14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	58
15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	59
16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านครูผู้สอน ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใน โรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200) ...	60
17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	61

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	62
19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	63
20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	64
21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 ระหว่าง เพศชาย กับ เพศหญิง	65
22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	66
23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านครูผู้สอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน ขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	67
24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	68
25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	69

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	70
27 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	71
28 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	72
29 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านครูผู้สอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน ขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	73
30 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	74
31 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	75
32 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	76
33 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา เซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)	77

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 34 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของ
นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 6 ปีการศึกษา 2555 ระหว่าง นักเรียนโรงเรียนขนาดกลาง กับ นักเรียน
โรงเรียนขนาดใหญ่ .....

78

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาของประเทศไทย เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพในการเรียน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้นั้น ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอนที่มีความน่าสนใจ หรือทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนต้องมีการพัฒนารูปแบบการสอนอยู่เสมอ โดยวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีความสำคัญ และมีบทบาทในการพัฒนาคนให้มีสุขภาพพลานามัยดี ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา มีความสุข มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม มีน้ำใจ มีระเบียบวินัย ขัดเกลาให้นักเรียน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างมีความสุข เป็นทั้งคนเก่งและคนดี สามารถช่วยสร้างสรรค์สังคมได้ ซึ่งรัฐบาลได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา จึงได้บรรจุหลักสูตรวิชาพลศึกษาไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพราะถือว่าการพลศึกษาในโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่ทางโรงเรียนต้องจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้น อย่างทัดเทียมกับการเรียนการสอนวิชา (สุวิทย์ สว่างโรจน์. 2546: 2; อ้างอิงจาก บุญสม มาร์ติน. 2520: 1)

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นนั้น เป็นนักเรียน ช่วงอายุ โดยเฉลี่ยประมาณ 12 – 18 ปี มีความแคล่วคล่อง ว่องไว มีพลังและชอบการผจญภัย เหมาะที่จะปลูกฝังจิตสำนึกในการออกกำลังกายให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต ในการจัดหลักสูตรพลศึกษาให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ ทักษะกลไก สังคมและวัฒนธรรม ต้องคำนึงถึงพัฒนาการของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งนักเรียนชายและหญิงมีความสามารถที่จะเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมตามช่วงอายุ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความมานะพยายามกระตือรือร้น และมีความสนใจกับกิจกรรมของวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง รวมทั้งกิจกรรมการเสริมสร้างสุขภาพทางร่างกายเป็นประจำ และนักเรียนจะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยความสนุกและมีคุณภาพ นอกจากการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้เป็นไปตามพัฒนาการของนักเรียน และควรคำนึงถึงความต้องการของนักเรียน สรุป คือ สนองตอบต่อด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2541: 73)

วิชาเซปัก-ตะกร้อเป็นวิชาหนึ่ง ซึ่งหลักสูตรของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานได้บรรจุไว้ในการเรียนการสอนของโรงเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ฉะเชิงเทรา หลายโรงเรียนได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาเซปัก-ตะกร้อในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งอาจจะจัดในภาคเรียนที่ 1 หรือภาคเรียนที่ 2 ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละโรงเรียน ซึ่งทั้งหมดนี้จะอยู่ในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย กีฬาสากล มาตรฐานที่ พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎกติกา

มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 26) โดยกีฬาเซปัก-ตะกร้อเป็นกีฬาที่คนไทยมีความคุ้นเคยเป็นอย่างดีเพราะถือว่า กีฬาตะกร้อเป็นกีฬาประจำชาติของไทยมาช้านาน ฉะนั้นการที่นักเรียนได้เรียนรู้ และฝึกซ้อมกีฬาตะกร้อ ถือว่าเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมกีฬาของไทยประเภทหนึ่งให้คงสืบต่อไป

การจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ฉะเชิงเทรา จะเน้นทักษะ กิจกรรม ที่เป็นพื้นฐานการเคลื่อนไหวเบื้องต้น และพื้นฐานการเล่นกีฬาเซปัก-ตะกร้อ เพื่อให้ให้นักเรียนได้นำไปใช้ในการออกกำลังกาย และช่วยเสริมสร้างพัฒนาการด้านต่างๆ ของนักเรียนให้ครบถ้วนและมีทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่ดี และสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบความถนัด ความสามารถและสนใจมาเล่นกีฬาเซปัก-ตะกร้อ ทั้งเพื่อการออกกำลังกายหรือฝึกซ้อมเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนนักกีฬาเซปัก-ตะกร้อ ระดับโรงเรียน ระดับจังหวัด ระดับเขตการศึกษา จนถึงระดับประเทศต่อไป แต่จากการสำรวจเบื้องต้น พบว่า นักเรียนหรือเยาวชนของจังหวัดฉะเชิงเทรายังขาดความสนใจในการเล่นหรือเป็นนักกีฬาเซปัก-ตะกร้อเท่าที่ควร ทั้งๆ ที่กีฬาเซปัก-ตะกร้อเป็นกีฬาที่คนไทยเล่นกันมาช้านาน การเล่นก็ไม่ยุ่งยาก อีกทั้งทีมกีฬาเซปัก-ตะกร้อ ของจังหวัดฉะเชิงเทรายังประสบความสำเร็จได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันเซปัก-ตะกร้อ (หญิง) ระดับภูมิภาค ได้เป็นตัวแทนเข้าร่วมแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 ซึ่งปัญหานี้กระทบต่อการออกกำลังกายรวมทั้งวงการกีฬาเซปัก-ตะกร้อของจังหวัดฉะเชิงเทรา อีกด้วยเช่นกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นและประสบการณ์ของผู้วิจัยเองที่คลุกคลีอยู่กับกีฬาเซปัก-ตะกร้อ ทั้งในฐานะผู้เล่น ผู้ฝึกสอนและเป็นครูมาร่วม 30 ปี จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผ่านการเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อมาแล้ว เพราะการทราบถึงความคิดเห็นจะเป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์ต่อการที่จะนำมาปรับปรุง พัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ให้มีความสมบูรณ์เหมาะสม รวมทั้งมีประสิทธิภาพ เป็นที่สนใจของนักเรียน จนเกิดเป็นทัศนคติที่ดีต่อวิชาเรียนซึ่งจะส่งผลให้นักเรียน มีความสนใจที่จะเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อมากขึ้น รวมทั้งจะส่งผลดีถึงการรักการออกกำลังกาย และวงการกีฬาเซปัก-ตะกร้อของจังหวัดฉะเชิงเทราต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2555
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2555 จำแนกตามเพศและขนาดของสถานศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2555 เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถนำผลจากการศึกษามาปรับปรุง พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาเซปัก-ตะกร้อ ให้มีความสมบูรณ์เหมาะสมรวมทั้งมีประสิทธิภาพในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ที่กำลังเรียนหรือผ่านการเรียนในรายวิชาเซปัก-ตะกร้อ โรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2555 รวมจำนวน 5,450 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 2,824 คน นักเรียนหญิง 2,626 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 ที่ผ่านการเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อมาแล้ว จากการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนระดับ .05 ที่จำนวนประชากร 6,000 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 361 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

1.1 เพศ คือ นักเรียนชายและหญิง

1.2 ขนาดของสถานศึกษา คือ นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่

2. ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดผลและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความเชื่อในการตัดสินใจเกี่ยวกับความรู้สึกและเหตุผลของแต่ละบุคคล ว่ามีความเห็นอย่างไร โดยขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ได้รับ

2. **การจัดการเรียนรู้** หมายถึง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2551 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียน ทุกคนมีความสามารถ

เรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้นครูผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุน ผู้เรียนผู้ในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน

3. วิชาเซปัก-ตะกร้อ หมายถึง กีฬานิดหนึ่งที่มีผู้เล่นเป็นทีมๆ ละ 3 คน ประกอบไปด้วย ผู้เล่นหลัง (ตัวเสิร์ฟ) ผู้เล่นหน้าซ้าย และผู้เล่นหน้าขวา ซึ่งเป็นตัวซงและตัวทำ

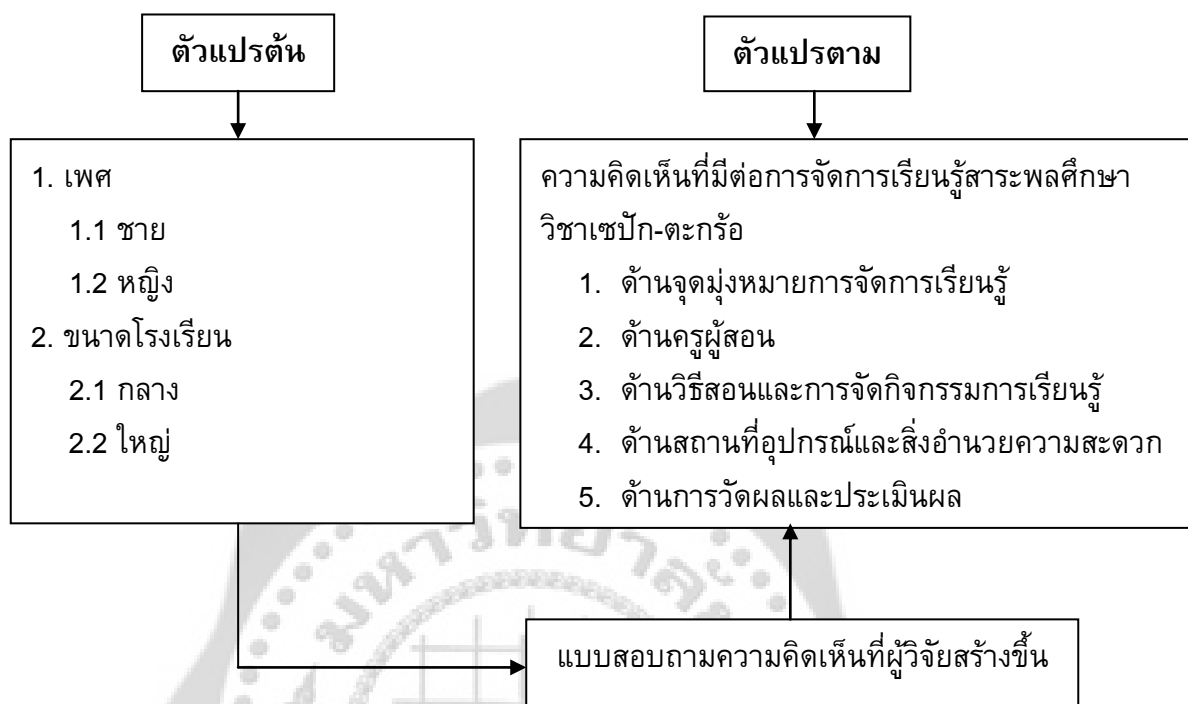
4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2555 ที่ผ่านการเรียนวิชาเซปักตะกร้อมาแล้ว

5. โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 หมายถึง โรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา

6. โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีจำนวนนักเรียนทั้งหมดตั้งแต่ 500 – 1,499 คน มีจำนวน 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 3 โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยา โรงเรียนบางปะกง “บวรวิทยายน” โรงเรียนพุทธรังษีพิบูล โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยฉะเชิงเทรา และ โรงเรียนสนามชัยเขต

7. โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีจำนวนนักเรียนทั้งหมดตั้งแต่ 1,500 – 2,499 คน มีจำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 2 และ โรงเรียนพนมสารคาม (พนมอดุลวิทยา)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ เพื่อที่จะนำมาสนับสนุนแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. ความหมายของความคิดเห็น
2. ความสำคัญของความคิดเห็น
3. องค์ประกอบของความคิดเห็น
4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็น
5. ความหมายของวิชาพลศึกษา
6. บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษา
7. ความมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
8. วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
9. สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
10. การวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา
11. เซปัก-ตะกร้อ

1. ความหมายของความคิดเห็น

จากความหมายของความคิดเห็น ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของคำว่าความคิดเห็น ไว้ดังนี้

ความคิดเห็นตามความหมายในพจนานุกรมการศึกษา หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้เกิดจากการพิสูจน์ หรือการชั่งน้ำหนักว่า เป็นการถูกต้องหรือไม่สอดคล้องกับความหมายในพจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (Webster. 1998: 950) ที่ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกในใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีการตัดสินใจ เพื่อการประเมินค่าของสิ่งต่างๆ

กู๊ด (Good. 1959: 113) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับความคิดเห็นว่า หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์หรือชั่งน้ำหนักว่า เป็นการถูกต้องหรือไม่

ไซลส์ (กาวิณ กาญจนบุระ. 2550: 6; อ้างอิงจาก Childs. 1965: 15) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออก (Overt Expression) ของทัศนคติ (Overt Attitude) ที่มีอยู่ภายใน โดยการพูดหรือการเขียน ซึ่งความจริงไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะบุคคลสามารถมีความคิดเห็นในใจได้โดยไม่ต้องแสดงออก และบุคคลก็อาจแสดงทัศนคติออกมาเป็นคำพูดได้เช่นกัน

โคลาซา (Kolasa. 1962: 46) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคล ในการที่จะพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างไรอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จากสถานการณ์ แวดล้อมต่างๆ หรือเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่ต้องถูกจำกัด แต่เป็นสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากความคิด โน้มเอียง

โคเลสนิค (Kolesnik. 1970: 296) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมาย หรือการลง ความเห็นที่เกิดข้อเท็จจริง ซึ่งแต่ละบุคคลคิดว่าถูกต้อง แต่คนอื่น ๆ อาจไม่เห็นด้วยก็ได้ ความเห็นที่ ไม่ลึกซึ้งซึ่งเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นเวลานานสั้น

กัวลอลนิค (Guralnik. 1976: 46) ให้คำจำกัดความไว้ 4 ข้อ ได้แก่

1. เป็นความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนว่า เป็นความรู้สึกที่แท้จริง แต่เป็น สิ่งที่ถูกต้องและมีเหตุผล หรือความน่าจะเป็นของความคิดเห็นเฉพาะบุคคลในการตัดสินใจ
2. การประเมินผล หรือความรู้สึก หรือการประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณค่าของ บุคคลหรือสิ่งต่างๆ
3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เป็นสิ่งที่ต้องการ
4. หลักเกณฑ์ในการใช้ถ้อยคำโดยมีการตัดสินใจ หรือพิจารณาตัดสินสิ่งต่างๆ โดยมี หลักเกณฑ์สนับสนุนในแต่ละกรณี

เบสท์ (Best. 1977: 169) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงออกในด้านความเชื่อ และความรู้สึก แต่ละบุคคล โดยการพูดที่นำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2531: 13) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออก ด้านเจตคติ อย่างหนึ่ง แต่หากลงความเห็นนั้น มักมีอารมณ์ เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่จะมีปฏิกิริยาต่อสถานการณ์ ภายนอก

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิ์วัฒน์ (2536: 1) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นการวัดด้านความรู้สึกนึกคิด ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ไม่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด ประสบการณ์ ต่างๆ จะมีอิทธิพลมากต่อความคิดเห็น และความคิดเห็นเป็นพื้นฐานสำคัญที่กระตุ้นให้การกระทำ

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2538: 5) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออก ซึ่งความเชื่อ บางอย่าง เจตคติบางอย่าง และคำนิยามของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งการกระทำ อาจไม่สอดคล้องกับ การแสดงออกทางความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น

ลาวัญญ์ จักรานุกุล (2540: 104) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ หรือการลง ความเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้สึกอันแท้จริง แต่ในบางครั้งความคิดในบางสิ่งบางอย่าง อาจเป็นจริงได้

ศรัณย์ พงษ์รัตนกุล (2549: 9) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางความคิด ทำที่ ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ ซึ่งมีลักษณะส่งเสริมคือ พอใจ นิยมชมเชย สนับสนุนและปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจหรือในลักษณะ ต่อต้านคือ การขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

กาวิณ กาญจนบุระ (2550: 8) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้าน ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิม ประสบการณ์และอารมณ์เป็นส่วนประกอบในความคิดเห็น ซึ่งความเชื่อและความคิดเห็นนี้จะนำไปสู่การคาดคะเนหรือการแปรผลในพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นและผลการแสดงออกของความคิดเห็นนั้นบุคคลอื่นอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ได้

จากการให้ความหมายของความความคิดเห็นจากนักวิชาการหลายท่านที่กล่าวมา จึงพอจะสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกในด้านต่างๆ ของมนุษย์ทั้งด้านความรู้สึก ความนึกคิด ความเชื่อที่มาจากประสบการณ์ การเรียนรู้ ของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นที่ยอมรับ หรืออาจถูกปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้

2. ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษาความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่อบางสิ่งบางอย่าง จะแสดงความเชื่อและรู้สึกใดๆ โดยการแสดงออกทางความคิด การพูด หรือการเขียน ในการสำรวจความคิดเห็นนั้น มีประโยชน์อย่างมากมาย ช่วยในการวางแผนการบริหารงานที่ดี การกำหนดทิศทางของนโยบาย การวางโครงการ เพราะการสำรวจความคิดเห็นนั้น มีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับทุกหน่วยงานที่ต้องมีการทำงานร่วมกันกับหน่วยหรือบุคคลที่มีจำนวนมาก เพราะงานต่างๆ จะดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ง่ายขึ้น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นส่วนสำคัญในการวางแผนการทำงานในอนาคต เพื่อให้งานนั้นสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

3. องค์ประกอบของความคิดเห็น

จากการศึกษาเรื่ององค์ประกอบของความคิดเห็น เทรนดิส (Triandis. 1971: 2 – 3) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของความคิดเห็นมี 3 ส่วน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้และความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่ม หรือสภาวะการณ์ใดๆ ความรู้และความคิดดังกล่าว จะเป็นส่วนกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้ และการติดต่อกับสิ่งเร้าได้ครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจนขึ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลจะมีความคิดเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งบอกลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของ

บุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่จะแสดงออกต่อสิ่งเรานั้นชัดเจนแน่นอน ความคิดเห็นก็ย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนแน่นอน

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นนั้น จะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญๆ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็น

จากการศึกษาทฤษฎีความคิดเห็นของ ออสแคมป์ (Oskamp. 1997: 119 – 133) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็น คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระคือ อวัยวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ความผิดปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัส ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ดีของบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตัวเอง การกระทำด้วยตัวเองหรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความพึงใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและให้ข้อมูล แก่เด็กได้มาก ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้น ความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิงหรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน คือ สื่อต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ดังนั้นสื่อเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นต่อบุคคล

สรุปได้ว่า อิทธิพลที่มีต่อความคิดเห็นนั้นจะต้องประกอบไปด้วยหลายอย่าง เช่น ทัศนคติ กรรมพันธุ์ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ เป็นต้น

5. ความหมายของวิชาพลศึกษา

นักวิชาการตลอดจนถึงผู้เกี่ยวข้องทางพลศึกษาได้ให้ความหมาย คำจำกัดความ ตลอดจนถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้ ดังนี้

กูด (Good. 1959: 35) ได้ให้ความหมายพลศึกษาว่าหมายถึง โครงการเรียนการสอน และการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ๆ ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่างๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลาย

บุชเชอร์ (Bucher. 1960: 31) ได้ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งใน ขบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดการพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อการเป็นพลเมืองดีโดยใช้กิจกรรมต่างๆ ที่เลือกเฟ้นแล้วเพื่อเป็นสื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ข้างต้น

คาเมล และ โรซาลิน (ชาญณรงค์ คำเพชร. 2548: 8; อ้างอิงจาก Camille; & Rosalind. 1963: 54)

ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปะ และวิทยาศาสตร์ ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกปัจจุบัน หรือการพัฒนาการเคลื่อนไหว และพฤติกรรมของมนุษย์โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อและการกระทำเหล่านั้นจะมีข้อกำหนด เป็นเกณฑ์แสดงออกอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ

จรวย แก่นวงศ์คำ (2529: 17) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษา เป็นกระบวนการ ด้านการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญองงาม และมีพัฒนาการ ทั้งทาง ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 12 – 13) กล่าวว่า คำว่า “สรีระ” หรือ “Physical” หมายถึง ร่างกาย นั้นคือลักษณะต่างๆ ของร่างกาย เช่น ความแข็งแรงของร่างกาย พัฒนาการของร่างกาย ทักษะของร่างกาย สุขภาพของร่างกาย และอื่นๆ เมื่อเติมคำว่า “Education” เข้าไปเป็น “Physical Education” นั้น หมายถึง ขบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาาร่างกายมนุษย์ให้ดีขึ้น หรือ กล่าวได้ว่า พลศึกษาคือวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายต่างๆ หรือกีฬาต่างๆ เป็นสื่อของการเรียนและนักเรียนมี พัฒนาการทางด้านต่างๆ จากการที่ได้เข้าไป มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นมาเป็นอย่างดี แล้วนั้น ปรัชญาของวิชาพลศึกษาจะเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาในทุกๆระดับ องค์ประกอบ อื่นๆ ซึ่งควรพิจารณาาร่วมกันไปด้วยคือ ตามหลักของธรรมชาติแล้วร่างกายคนเราจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหว เพื่อความเจริญเติบโต การเคลื่อนไหว หรือกิจกรรมเกี่ยวกับร่างกาย ยังทำให้เกิดความสนุกสนานเป็น นั้นหนนาการช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ช่วยในการเข้าสังคม ฝอคลายความตึงเครียดเป็นการสำรวจ หรือทดสอบความสามารถและทำให้สุขภาพดีขึ้น ฉะนั้น จึงสรุปจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาได้เป็น 2 ระดับใหญ่ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป (General Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายระดับปรัชญาของวิชา พลศึกษา

2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ (Specific Objectives) ที่นิยมเรียกว่า จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
 สุวิมล ตั้งสัจจพจน์ (2540: 14 – 15) ให้ความหมายของพลศึกษาว่า การพลศึกษา เป็น การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางกาย ทางใจ ทางสุขภาพและสมรรถภาพและยังเป็นการเรียนรู้ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างคนให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้ มีชีวิตยืนยาว และกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม พลศึกษาต้องพัฒนา ทั้งหลักสูตร บทบาท และ การเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 1) ได้กล่าวไว้ว่า พลศึกษา คือ การศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่นคือ เป็นวิชาที่นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างกับวิชาอื่นตรงที่วิธีการ และสิ่งที่นำมาใช้คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออก กกำลังกาย หรือการเล่นกีฬา หรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมพลศึกษาต่างๆ ให้มากที่สุด

จรรยาวัจน์ เบญจมาตย์ (2551: 11) ได้สรุปไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย กีฬา เป็นสื่อของการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างสมบูรณ์ สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬานันทนาการเป็นสื่อของการเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

6. บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษา

บุชเชอร์ (Bucher. 1972: 562 – 568) ได้สรุปไว้ว่า คุณสมบัติของครูพลศึกษาสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ต้องได้รับการฝึกฝนอย่างดีที่จะเป็นครูพลศึกษา ผลของการฝึกเพื่อเป็นครูพลศึกษา จะทำให้ยึดมั่นในหลักการของการเป็นครู มีความกระตือรือร้น มีวัฒนธรรม มีระเบียบวินัยมีความสะอาด ประณีตเรียบร้อย มีสุขภาพดี มีอารมณ์มั่นคง ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ปรับตัวได้ดี มีความสามารถในการคิด และตัดสินใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ดี สนใจในสวัสดิภาพของนักเรียน สนใจที่จะพัฒนาการทำงาน มีความสุขกับการทำงาน และมีความคิดสร้างสรรค์

2. คุณสมบัติทั่วไปของครูพลศึกษา ต้องเป็นผู้มีความเฉลียวฉลาด เป็นนักวิชาการ มีบุคลิกภาพดี และมีความรู้เชิงวิชาการ มีศีลธรรม จรรยา มีลักษณะผู้นำ มีความซื่อสัตย์ เป็นผู้ที่วางใจได้ ปรับตัวได้ดี มีบุคลิกภาพที่น่าต้องตาต้องใจ ไม่พิการทางกาย และมีอวัยวะทำหน้าที่ได้ดี ความสามารถทางกลไกดีเยี่ยม มีทักษะทางกลไก มีสามัญสำนึกสูง มีความเป็นนักวิชาการ มีคุณสมบัติทางสังคมดี สนใจการสอนในฐานะวิชาชีพ มีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือผู้อื่น มีความสามารถทั้งการพูด และการเขียนเป็นอย่างดี มีความสามารถในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น

3. คุณสมบัติเฉพาะของครูพลศึกษา

3.1 ต้องสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนชั้นมัธยม วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยที่ผลิตครูพลศึกษา

3.2 มีสติปัญญา และพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดี และการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ กายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา ชีววิทยา วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สังคมวิทยา และจิตวิทยา

3.3 สามารถใช้ภาษาพูด และเขียนได้ในระดับเกณฑ์มาตรฐาน

3.4 สนใจเข้ารับการตรวจสุขภาพโดยสม่ำเสมอ มีประวัติสุขภาพดี สุขภาพจิต และอารมณ์มั่นคง ไม่พิการทางกายและจิตใจ

3.5 มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครู เช่น มีความกระตือรือร้น เป็นมิตร มีชีวิตชีวา ขยันหมั่นเพียร และให้ความร่วมมือ เป็นต้น

3.6 สนใจการสอนพลศึกษาอย่างแท้จริงถือว่าเป็นวิชาชีพและเห็นคุณค่าของการพลศึกษา

3.7 มีความสามารถทางกลไกอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน สามารถเล่นกีฬาทั้งประเภทบุคคลและทีมได้ และสามารถพัฒนาทักษะของตนเองให้ดีขึ้น

3.8 มีความสามารถหรือชอบที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

3.9 มีอารมณ์ขัน ครูที่ไม่ยิ้ม ไม่ชอบเล่าเรื่องตลก จะขาดคุณสมบัติที่จำเป็นในการสอน สุขภาพจิตที่ดีทั้งของครูและนักเรียน มีความเป็นกันเอง และเข้าใจกันได้ดี

ฟอง เกิดแก้ว (2517: 138 – 140) กล่าวว่า คุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดีนั้น ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับครูผู้สอนวิชาอื่นๆ เช่น

1. มีสุขภาพดี
2. มีความรู้ มีทักษะดี
3. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ทำการสอนได้ดี
4. มีอารมณ์ดี ร่าเริง
5. มีความยุติธรรม
6. มีบุคลิกลักษณะดีสง่าผ่าเผย
7. มีความเห็นอกเห็นใจในตัวนักเรียน
8. มีสามัญสำนึกและเข้าใจในปัญหาของนักเรียน

บุคลิกลักษณะ หมายความว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในลักษณะรวมๆ ของบุคคลหนึ่ง เช่น กริยาท่าทาง รูปร่าง สัดส่วน น้ำเสียง คำพูด ความคิดเห็น ทักษะที่ สามารถแสดงให้ผู้อื่น มองเห็นได้ ซึ่ง บุญเจือ สุวรรณพฤษ (2523: 11 – 12) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่มีบุคลิกภาพดี ต้องมีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดี ทั้งกายและจิตใจ สุขภาพประกอบด้วย ความแข็งแรง ว่องไว มีความอดทนไม่เจ็บป่วยและไม่พิการ สุขภาพจิตประกอบด้วย มีอารมณ์ดี ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส มองโลกในแง่ดี มีใจหนักแน่น มีความยุติธรรม มีเหตุผล เป็นต้น

2. เป็นผู้มีความรู้และทักษะทางพลศึกษาดี หมั่นแสวงหาความรู้ให้ทันสมัยฝึกฝนทักษะและประสบการณ์เพิ่มขึ้น

3. รู้เทคนิคในการถ่ายทอดความรู้และทักษะให้แก่ นักเรียน มีความสามารถในการสอน และฝึกทักษะให้เข้าใจแจ่มแจ้ง และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. มีความประพฤติดี อยู่ในศีลธรรมและระเบียบวินัย แต่งกายเรียบร้อยถูกต้องตามวัฒนธรรมสะอาด และเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ

วาสนา คุณาภิสิต (2536: 168) อธิบายถึง บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษาในภาพรวม มีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ คือ เป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการสอน การปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมในกีฬาได้หลายประเภท มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป เป็นผู้ที่แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะกับสถานที่ ครูพลศึกษา ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้ และมีบุคลิกลักษณะของความเป็นผู้นำและมีความยุติธรรม

จะเห็นได้ว่า ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษา ถ้าครูพลศึกษาสามารถ จัด โปรแกรมพลศึกษาโดยให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิชาพลศึกษามาก วิชาพลศึกษาก็จะ

เป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดการศึกษาของชาติ อีกทั้งครู ผู้บริหาร นักเรียน ตลอดจนผู้ปกครองก็จะเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา และต้องการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป ดังนั้นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรสำนึกให้หน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

สรุปแล้ว ครูพลศึกษาจะต้องเป็นบุคคลที่บุคลิกภาพที่สง่างาม สุขภาพกายที่แข็งแรงสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ สุขภาพอ่อนน้อมถ่อมตน มีองค์ความรู้สามารถถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี

7. ความมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา

วรสักดิ์ เพียรชอบ (2523: 52) ได้กล่าวถึง ความมุ่งหมายของพลศึกษา ไว้ว่า การศึกษาถึงความมุ่งหมายของพลศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นและสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง มีรายละเอียด ดังนี้

1. ความมุ่งหมายจะช่วยให้ผู้ที่มีส่วนในการจัดพลศึกษาให้กับนักเรียนสามารถที่จะเลือกวิธีการได้อย่างถูกต้อง ในการที่จะสร้างสัมฤทธิ์ผลให้กับนักเรียน
2. ความมุ่งหมายจะช่วยให้สามารถเลือกกิจกรรมทางพลศึกษาได้อย่างถูกต้อง เพื่อเป็นสื่อพัฒนาทุกๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
3. ความคุ้มครองจะช่วยให้สามารถดำเนินการไปอย่างมีทิศทาง และดำเนินการ อย่างถูกต้อง ในการสร้างความเจริญเติบโตให้กับผู้เรียน
4. ความมุ่งหมายจะช่วยให้ผู้สอนวิชาพลศึกษาถ่ายทอดค่านิยมได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
5. ความมุ่งหมายจะช่วยให้หลักยึดถือในการจัดพลศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคคลและสังคม
6. ความมุ่งหมายจะช่วยให้ทุกคนที่มีส่วนรับผิดชอบในการจัดพลศึกษามีความมุ่งมั่นอันเดียวกัน มิใช่ต่างคนต่างอำเภอกใจ จะต้องร่วมมือและประสานงานกันกับฝ่ายอื่น เพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

วาสนา คุณาภกสิทธิ์ (2539: 22-27) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนพลศึกษาทำให้พัฒนา ด้านร่างกาย พัฒนาด้านจิตใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ การมีน้ำใจนักกีฬา พัฒนาด้านทักษะจากการทำงานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท ทั้งนี้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ยังมีการตรวจสุขภาพและการทดสอบสมรรถภาพของนักเรียนอยู่เป็นประจำ ดังนั้น ทำให้ครูสามารถประเมินผลการเรียนการสอนและประเมินสมรรถภาพและพัฒนาการทางร่างกายนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

สรุป ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษานั้น จะต้องให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีการพัฒนาการครบทุกด้าน

8. วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สมคิด ชิตประสงค์ (2521: 27 – 28) กล่าวถึงบทบาทของวิธีการสอนพลศึกษานั้นจะต้องประกอบไปด้วย

1. เนื้อหาวิชา (Subject matter) ครูจะต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชาเพื่อที่จะให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา
  2. การเตรียมการสอน (The Preparation Phase) จะต้องคำนึงถึงความต้องการ และความพร้อมของนักเรียนต่อการเรียนรู้ การเลือกและแยกแยะกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนตามเพศ วัย และความสามารถ การทำบันทึกการเรียนการสอนให้เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหาการจัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอน
  3. การสอน (The Preventative Phase) มีหลักการ ดังนี้
    - 3.1 ควรให้นักเรียนรู้จักจุดมุ่งหมายและประโยชน์ที่จะได้รับของการเรียน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนการสอน
    - 3.2 การใช้คำพูด คำสั่งของครูจะต้องชัดเจน มีเหตุผล เข้าใจง่าย
    - 3.3 ครูจะต้องมีเทคนิคในการพูดที่เหมาะสม
    - 3.4 ในการเรียนการสอน จะต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด
    - 3.5 ควรให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ในความสำเร็จ (Law of Effect) เพื่อให้นักเรียนได้รับความพอใจจากการเรียน
    - 3.6 ตามกฎการฝึก (Law of Exercise) กล่าวว่า การเรียนให้ได้ผลดีนั้น จะต้องคำนึงถึงระยะเวลาและความบ่อยของการฝึกหัด ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง
    - 3.7 ครูจะต้องคำนึงถึงอัตราความเร็วของการเรียนรู้ (Learning Curve) ของนักเรียนแต่ละคนด้วย นักเรียนบางคนอาจจะเรียนได้เร็วระยะต้นและช้าในระยะปลาย หรือการเรียนไม่มีความก้าวหน้าขึ้นเลย
    - 3.8 การเรียนของนักเรียนจะได้ผลดีมากที่สุดขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ลึกซึ้ง และสามารถบอกได้ว่านักเรียนทำถูกหรือผิดอย่างไร
    - 3.9 นักเรียนควรได้รับทราบถึงผลการเรียน โดยมีการวัดผล เพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของตนเอง
    - 3.10 ควรจะใช้เทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการเรียนการสอน
    - 3.11 การเรียนจะได้ผลดีควรมีแรงจูงใจ
  4. การนำไปใช้ (The Application Phase) การสอนทักษะในกีฬา เด็กควรได้รับประโยชน์โดยสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น
    - 4.1 เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเล่นกีฬา
    - 4.2 ครูควรจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้นำทักษะที่ได้จากการเรียนรู้มาใช้ในการแข่งขัน
    - 4.3 ผลที่ได้จากการสอนทักษะกีฬา ควรจะเป็นผลระยะยาวต่อไปในภายหน้า
- วรงค์ดี เพียรชอบ (2548: 274 – 292) การที่ลำดับและขั้นตอนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้วางไว้ในแต่ละด้านได้อย่างดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องรู้และสามารถเลือกวิธีการที่จะช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละด้านมาใช้ได้อย่างดี ถูกต้องและเหมาะสมด้วย

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นขบวนการที่มุ่งให้นักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในบางด้านเช่นเดียวกับการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ที่เรียนในห้องเรียน ดังนั้นวิธีการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาบางวิธี จึงต้องอาศัยหลักการและกระบวนการที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้เช่นเดียวกับการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ ในห้องเรียนนั้นด้วย

แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากลักษณะการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น เริ่มตั้งแต่หลักการและปรัชญาการเรียนการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะของเนื้อหาวิชา กิจกรรม ประสบการณ์ที่จัดให้นักเรียน สถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้ประกอบในการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษา มีความแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ที่เรียนในห้องเรียนเป็นอันมาก ดังนั้นวิธีการสอนบางวิชาที่นำมาใช้จึงจำเป็นต้องดัดแปลงให้เหมาะสมกับลักษณะวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ และสภาพการณ์ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น ตามสมควรด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษานั้นเป็นการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนมีการเรียนรู้ และมีพัฒนาการตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ในหลายๆ ด้านพร้อมๆ กัน ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงด้วยแล้ว วิธีการสอนในบางวิธีที่นำมาใช้จึงต้องมีการดัดแปลงให้เหมาะสมเพิ่มมากยิ่งขึ้นตามไปด้วยวิธีการสอนต่างๆ ที่ครูอาจจะนำมาดัดแปลง ผสมผสานกัน หรือนำมาใช้เสริมเพื่อให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นที่สำคัญ มีดังต่อไปนี้

1. วิธีการสอนแบบบรรยาย
2. วิธีการสอนแบบการอธิบายประกอบการสาธิต
3. วิธีการสอนแบบการให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง
4. วิธีการสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนไปทำหรือไปศึกษา

ค้นคว้า

5. วิธีการสอนแบบให้การบ้าน
6. วิธีการสอนแบบทดลอง
7. วิธีการสอนแบบใช้คำถาม – คำตอบ
8. วิธีการสอนโดยใช้ตำราเรียนเป็นส่วนประกอบ
9. วิธีการสอนแบบการแก้ปัญหา
10. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย
11. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางกีฬา
12. วิธีการสอนแบบคิดค้นการเคลื่อนไหว

สำหรับการสอนวิชาพลศึกษานั้น มีความมุ่งหมายเฉพาะที่สามารถมองเห็นได้เด่นชัดดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายดีขึ้น รวมทั้งการรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ นับว่าสำคัญ และเป็นหัวใจของการสอนพลศึกษา เพราะการศึกษาแขนงอื่นมีส่วนบกพร่องทางด้านนี้ วิชาพลศึกษาเท่านั้นมีบทบาทที่จะเสริมสมรรถภาพ

2. เพื่อให้มีทักษะในกิจกรรมทางด้านพลศึกษา และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป เนื่องจากวิชาพลศึกษาอาศัยกิจกรรมต่างๆ ทางกายเป็นสื่อ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างทักษะเสียก่อนให้เพียงพอ เพื่อจะได้นำทักษะอันเป็นพื้นฐานของกิจกรรมไปใช้

3. ให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านต่างๆ เป็นต้นว่า ความรู้ด้านคุณค่าของวิชาพลศึกษา ประโยชน์ของกิจกรรมประเภทต่างๆ

4. เพื่อให้มีคุณลักษณะต่างๆ ประจำตัว คุณลักษณะดังกล่าวนี้ครอบคลุมไปทุกๆ ด้าน ซึ่งเชื่อว่า กิจกรรมทางพลศึกษาจะมีส่วนช่วยและส่งเสริมได้

5. เพื่อให้มีสุขนิสัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยทั่วไปแล้วถือว่า วิชาพลศึกษา มีวิชาสุขศึกษาเป็นภาคปฏิบัติ เพราะในการเรียนวิชาพลศึกษาต้องอาศัยการปฏิบัติเป็นหลัก ฉะนั้นการสอนวิชาพลศึกษาจึงต้องเน้นในเรื่องสุขศึกษาด้วย

วิธีสอนแบบต่างๆ

1. การสอนแบบสั่งการ (Teaching by command) เป็นแบบการสอนที่มีความสามารถที่จะให้ผู้เรียนไปถึงจุดมุ่งหมายที่น้อยที่สุดหรือต่ำสุด เมื่อเทียบกับวิธีสอนแบบอื่นๆ แต่ก็ยังเป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการสอนวิชาพลศึกษาในปัจจุบันนี้ เนื่องจากว่าห้องเรียนหนึ่งๆ มีนักเรียนมากเกินไปนั่นเอง การสอนแบบสั่งการนี้ดูเหมือนว่าจะเป็นแบบวิธีสอนที่เป็นพื้นฐานและโครงสร้างของวิธีสอนแบบอื่นๆ ที่ใช้กันอยู่เป็นประจำในปัจจุบันนี้ด้วย

2. การสอนแบบมอบงานให้ทำ (Teaching by Task) มีความแตกต่างกับการสอนแบบสั่งการ คือ การสอนแบบสั่งการนั้นทุกสิ่งทุกอย่างจะขึ้นอยู่กับครูเพียงคนเดียว เด็กไม่มีอิสระในการฝึกกิจกรรม แต่การสอนแบบมอบงานให้ทำ ทั้งนี้เด็กจะมีอิสระในการฝึกกิจกรรมของเขามากยิ่งขึ้น แต่ถึงอย่างไรก็ตาม การสอนลักษณะนี้ก็ถือว่าเป็นการสอนที่คล้ายคลึงกับการสอนแบบสั่งการ คือ สั่งให้เด็กไปทำการนั้นก็คือสิ่งที่ครูมอบและกำหนดให้ ซึ่งถือว่าเป็นงานในเนื้อหาวิชาที่กำหนดโดยเด็กจะรู้ว่า เขาจะเริ่มเมื่อไร และจะหยุดเมื่อไร ถึงอย่างไรก็ตามการมอบหมายงานให้เด็กฝึกหรือกระทำการนั้น ก็คงอยู่ในความควบคุมของครูแต่ครูจะมีเวลาได้พักไม่ต้องเหนื่อยมากเหมือนการสอนแบบสั่งการ ซึ่งครูจะต้องอยู่หรือคอยควบคุมเด็กตลอดเวลา การสอนแบบมอบงานให้ทำ จะเปิดโอกาสให้เด็กกับครู มีความสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้น เด็กมีโอกาสจะพัฒนาตัวเองอย่างอิสระมากขึ้นกว่าการสอนแบบสั่งการ

3. การสอนแบบจับคู่ (Reciprocal Teaching) เป็นแบบการสอนที่เด็กจะมีอิสระ และเป็นตัวของตัวเองมากกว่าการสอนแบบสั่งการและแบบมอบงานให้ทำการสอนแบบนี้ ครูจะมีบทบาทเป็นอย่างมากเกี่ยวกับเรื่องการวัดผล และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนก็มีมากขึ้นด้วย

4. การสอนแบบแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (Use of Small Group) คล้ายกับวิธีสอนแบบจับคู่ แต่การสอนแบบกลุ่มย่อยมีเพิ่มมากขึ้นมากกว่าแบบจับคู่ก็คือ มีผู้สังเกตและบันทึกการสอนแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ มีประโยชน์มากในกรณีที่อุปกรณ์ และเครื่องมือมีจำนวนจำกัด การแบ่งกลุ่มย่อย มักจะแบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 3 – 4 คน (บางกรณีอาจจะมากกว่านี้)

5. การสอนเป็นรายบุคคล (The Individual Program) หัวใจสำคัญในการสอนก็คือ การเรียนเป็นรายบุคคล เพราะในการแสวงหาความรู้ และการเรียนเป็นหน้าที่ของแต่ละคน จะเรียนแทนกันไม่ได้ การจัดโปรแกรมในการสอนจะต้องมีการเรียนรู้เนื้อหาวิชามากพอที่จะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลอง หรือเลือก และเข้าใจให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน

6. การสอนโดยวิธีแนะแนวให้ค้นคว้า (Guide Discovery) เป็นวิธีสอนที่จะทำให้ผู้เรียนได้พิจารณาอันจะก่อให้เกิดความงอกงามทางด้านสติปัญญา เมื่อพูดถึงกิจกรรมอันจะก่อให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญานั้นกินความหมายมาก ซึ่งต่างกับกิจกรรมอื่นๆ นักจิตวิทยาและนักวิจัยที่มีชื่อเสียงได้เสนอข้อคิดเห็นไว้ว่ากิจกรรมจะก่อให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญานั้นคือ กิจกรรม ซึ่งจะทำให้ผู้กระทำมีความสามารถในสิ่งต่อไปนี้

1. ความสามารถในการถาม
2. ความสามารถในการเปรียบเทียบ
3. ความสามารถในการสรุปความหรือลงความเห็นจากการเปรียบเทียบจากสิ่งสองสิ่งหรือหลายสิ่ง

4. ความสามารถในการตัดสินใจ
5. มีความสามารถในการใช้กลวิธีต่างๆ เข้าช่วยในการแก้ปัญหา
6. มีความสามารถในการประดิษฐ์
7. มีความสามารถในการค้นคว้า
8. มีความสามารถในการตอบโต้

สรุปได้ว่า การสอนพลศึกษานั้น เนื้อหาวิชาเป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือ วิธีการสอนของคุณจะได้ผลอย่างไรขึ้นอยู่กับวิธีการสอนที่คุณจะนำมาใช้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ได้มากน้อยเพียงใด

9. สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นลักษณะการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ ประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของคุณเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 292 – 293) กล่าวไว้ดังนี้

1. วัสดุและอุปกรณ์ (Supplies and Equipment)
  - 1.1 วัสดุ คือ สิ่งของต่างๆ ที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด เช่น ลูกฟุตบอล ลูกวอลเลย์บอล
  - 1.2 อุปกรณ์ คือ สิ่งต่างๆ ที่สภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น แป้นบาสเกตบอล ตาข่าย

1.3 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่างๆ ของวัสดุและอุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬา และนักเรียนผู้สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์ มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก จะต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้ จึงจะทำให้การใช้วัสดุและอุปกรณ์ ดำเนินไปด้วยความปลอดภัยมีประสิทธิภาพ และประหยัดวัสดุอุปกรณ์ เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆ หลายประการ เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การจัดเก็บ การดูแลรักษา สถานที่เก็บ และอื่นๆ

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเรียนการสอนและบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่ มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมส์ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี

วาสนา คุณาภภิสิทธิ์ (2539: 232 – 246) ยังได้สรุปไว้ว่า ในการเรียนการสอนหรือการใช้หลักสูตรพลศึกษาจะเกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยประกอบหลายๆ ด้าน เช่น ประสิทธิภาพของครู การใช้วิธีสอน และปัจจัยอื่นๆ อีก คือ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากการเรียนการสอนของพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้ ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างจากวิชาอื่นๆ ครูพลศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา จึงควรได้สำรวจปัจจัย และสภาพการณ์ ในโรงเรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด เหมาะสมหรือไม่อย่างไร ถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอ ก็จะช่วยให้งานปฏิบัติของครูเกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

สรุป สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง สิ่งที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

10. การวัดผลและการประเมินผลวิชาพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 391) กล่าวว่า การวัดเพื่อการประเมินผลทางพลศึกษา คือ การหาปริมาณของการพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียน ตามหลักการและกระบวนการของการสอนวิชาพลศึกษาตามสาระต่างๆ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้แล้วก็นำผลของการพัฒนาการที่วัดได้มานั้นมาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐาน หรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่แล้วมานั้น ดีหรือไม่ดี ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร การวัดเพื่อการประเมินผลทางพลศึกษาส่วนมากมักจะกระทำเพื่อให้คะแนนนักเรียนหลังจากได้เรียนจบวิชาแต่ละวิชาในภาคเรียนการศึกษาหนึ่งๆ หรือจบหลักสูตรการเรียนหนึ่งๆ เรียบร้อยแล้ว

การวัดผล (Measurement) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดหรือหาจำนวนปริมาณอันดับ หรือรายละเอียดของคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการทราบได้โดยใช้เครื่องมือเป็นหลัก ในการวัดกระบวนการดังกล่าวจะทำให้ได้ตัวเลขหรือข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ที่ใช้แทนจำนวนและลักษณะที่วัดนั้น

จากความหมายนี้ แสดงว่า การวัดผลต้องดำเนินการอย่างขั้นตอนเป็นระเบียบ แบบแผน มีเครื่องมือ ปกติการวัดผลโดยทั่วไปมีอยู่ 2 ด้าน คือ

1. การวัดผลทางกายภาพศาสตร์ (Physical Science) เป็นการวัดเพื่อหาจำนวน ปริมาณของสิ่งต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมมีตัวตนแน่นอน
2. การวัดผลทางสังคมศาสตร์ (Social Science) เป็นการวัดหาจำนวน หรือคุณภาพ ของสิ่งที่เป็นนามธรรมไม่มีตัวตนแน่นอน ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย

การวัดผลเป็นกระบวนการการติดตามผลการปฏิบัติว่า ได้ผลตรงตามเป้าหมายมากน้อย เพียงใด กล่าวคือ การวัดผลพลศึกษาทำหน้าที่โดยตรงในการตรวจสอบผลของการเรียนการสอนว่า ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่างๆ ตามที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด ได้ผลระดับใด มีความสามารถชนิดใดบ้าง และยังมีสิ่งใดบกพร่องจะต้องปรับปรุงแก้ไขหรือซ่อมเสริมจะเห็นได้ว่า การวัดผลทางพลศึกษาเกิดขึ้น เนื่องจากการยอมรับความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติของผู้เรียน ซึ่งเชื่อว่า ผู้เรียน ไม่ว่าจะวัยใด ระดับใด ก็ย่อมมีความแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ หรือที่เรียกว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคล หรืออาจแยก เป็น 2 ลักษณะ คือ เชื่อว่า “คนเราเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันในเวลาที่เท่ากัน” หรือ “คนเราเรียนรู้ได้เท่ากัน ในเวลาไม่เท่ากัน” จากความเชื่อดังกล่าวทำให้การวัดผลมีบทบาท หรือต้องทำหน้าที่ 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. การวัดผลเพื่อประเมินผลการเรียน (Summative Evaluation)
2. การวัดผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative Evaluation)

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการในการตัดสินดีค่าลงสรุป เพื่อพิจารณา ความเหมาะสมหรือหาคุณค่าของคุณลักษณะและพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติ โดยอาศัย ข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการทดสอบ (Test) และการวัดผล (Measurement) เป็นหลัก และใช้ วิจารณ์ญาณประกอบการพิจารณาจากความหมายดังกล่าว จะเห็นว่า ถ้าจะประเมินผลต้องดำเนินการ อย่างมีขั้นตอน โดยเริ่มด้วยการทดสอบและวัดผลสิ่งนั้นแล้วนำผลการวัดที่ได้มาวินิจฉัยอย่างมีหลักเกณฑ์ และมีคุณธรรม เพื่อพิจารณาตัดสินใจว่าสิ่งนั้นดีหรือเลว เก่งหรืออ่อน ใต้หรือตก เป็นต้น

10.1 ความมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผล

ความมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผลมุ่งไปที่ตัวนักเรียนเป็นสำคัญเพื่อผล ดังนี้

1. จัดตำแหน่ง (Placement) เป็นการศึกษาว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้หรือทักษะ พอเพียงที่จะเริ่มบทเรียนหรือไม่ หรือจะทำการฝึกในระดับใด ซึ่งผลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ในการจำแนก ประเภท (Classification) ซึ่งจะทำให้ทราบถึงจุดเด่น จุดด้อยในตัวนักเรียนแต่ละคนเป็นแนวทางให้ ครูปรับปรุงวิธีการสอนและสามารถซ่อมเสริมให้นักเรียนแต่ละคนได้อย่างถูกต้อง
2. วินิจฉัย (Diagnosis) ซึ่งจะทำให้ทราบถึงจุดเด่น จุดด้อยในตัวนักเรียนแต่ละคน เป็นแนวทางให้ครูปรับปรุงวิธีการสอนและสามารถซ่อมเสริมให้นักเรียนแต่ละคนได้อย่างถูกต้อง
3. เปรียบเทียบความสามารถของตัวเอง (Assessment) เป็นการประเมินว่า นักเรียน มีความมั่งงอกมากน้อยเพียงใด วิธีนี้จะใช้การทดสอบสองครั้งแล้วนำผลที่ได้จากการทดสอบ

มาเปรียบเทียบ

4. เพื่อนำไปทำนาย (Prediction) ผลจากการทดสอบจะแนะแนวทางในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ ช่วยในการทำนายว่าควรจะมุ่งไปในทางใดจึงจะประสบความสำเร็จ

5. เพื่อนำไปใช้ประเมินค่า (Evaluation) โดยจะประเมินผลหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลง ผลจากการวัดจะเน้นแนวทางในการให้ระดับคะแนน

10.2 ประโยชน์ของการวัดผล

1. ช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้ถูกต้อง
2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. ช่วยแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ
4. สามารถประเมินผลการสอนของครูได้
5. สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

การให้คะแนนในวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนควรให้คะแนนตามวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้อย่างครบทุกด้าน การให้คะแนนถูกต้องตามหลักวิธีการนั้น เพื่อช่วยให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนจากการเรียนวิชานั้นๆ ว่าเรียนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีความหมายต่อครูและนักเรียน ทำให้ทราบผลการเรียน เช่น ถ้าทำคะแนนได้น้อยหรือสอบตก ควรมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น และสามารถนำประโยชน์จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2536: 416)

10.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นวิธีการตรวจสอบว่านักเรียนมีพฤติกรรม ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ได้ตั้งไว้เพียงใด ทราบถึงสมรรถภาพทางสมองและสติปัญญาของนักเรียน ภายหลังจากที่ได้เรียนไปแล้ว โดยใช้แบบทดสอบ (นิภา เมธาวีชัย. 2536: 65) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จะต้องมีการวางแผนอย่างดี เพื่อที่จะให้ได้แบบทดสอบมาตรฐาน สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ อย่างเที่ยงตรง คะแนนที่วัดมีความเชื่อมั่นสูงแบบทดสอบที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำแนกประเภทตามแนวคิดเดิมแบ่งออกโดยใช้เกณฑ์บางอย่างจำแนกแบบทดสอบแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. การวัดผลแบบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Measurement) เกิดจากความเชื่อมั่นในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยถือว่าบุคคลมีความสามารถเด่น หรือมีความสามารถด้อยอยู่บ้าง คนส่วนใหญ่จะมีความสามารถปานกลาง ดังนั้นการทดสอบแบบนี้ จึงยึดเอาคนส่วนใหญ่เป็นหลักในการเปรียบเทียบโดยพิจารณาผลของการทดสอบของบุคคลเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ ในกลุ่มเดียวกัน การแปลความหมายของคะแนนแบบนี้จะทำให้ครูทราบว่า นักเรียนคนไหนอยู่ในตำแหน่งใดในกลุ่ม

2. การวัดผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Measurement) การวัดผลแบบนี้ ยึดถือความเชื่อเรื่องการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ โดยพยายามส่งเสริมให้นักเรียนทั้งหมดประสบความสำเร็จในการเรียนแม้ว่า ผู้เรียนจะมีลักษณะแตกต่างกันก็ตาม ทุกคนควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้ถึง

ความสามารถสูงสุดของแต่ละบุคคลกับเกณฑ์ หรือมาตรฐานที่วางไว้ การวัดผลแบบนี้จะช่วยให้ทราบว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง และรู้อะไรมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับกำหนดเกณฑ์เป็นสำคัญ ช่วยในการปรับปรุงการสอนในเนื้อหาตอนใด เพื่อจะบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ ตลอดจนทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนด้วย (วิญญา วิศาลาภรณ์. 2533: 12 – 14)

10.4 หลักการทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา

พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532: 8) กล่าวว่า การที่จะดำเนินการทดสอบและวัดผลสิ่งใดก็ตาม ผู้ดำเนินการย่อมต้องการผลของการทดสอบและวัดผลที่มีคุณภาพ เช่น ให้ตรงกับความเป็นจริงให้เชื่อถือได้ เพื่อจะนำผลที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ อย่างมั่นใจ การที่จะดำเนินการ ตามความต้องการดังกล่าวได้ จำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบสำคัญที่ถือว่าเป็นหลักการทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา มีดังนี้

1. วัดให้ตรงกับวัตถุประสงค์ เรื่องนี้ถือว่า สำคัญมาก เพราะผลที่ได้จากการทดสอบและวัดผลแต่ละครั้งต้องมั่นใจว่าสามารถวัดสิ่งที่ต้องการจะวัดได้อย่างแท้จริง ถ้าผลนั้นมิได้เกิดจากการวัดคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดได้อย่างแท้จริง ถ้าผลนั้นมิได้เกิดจากการวัดคุณลักษณะที่ต้องการ ผลที่ได้จะแทนลักษณะชนิดอื่นและจะไม่มี ความหมายเลย เช่น ถ้าจะวัดว่านักเรียนในชั้นเรียนพลศึกษาคนใด มีสมรรถภาพทางกายสูงที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์ว่าจะต้องวัดที่ความเร็ว ความว่องไว พลังงาน ความแข็งแรงของแขนและไหล่ และความทนทาน แต่กลับไปวัดหรือให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางกีฬาแทน โดยถือว่าเด็กที่เล่นกีฬาได้ดีต้องมีสมรรถภาพทางกายสูงที่สุดด้วย อย่างนี้เรียกว่า วัดได้ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์

2. ใช้เครื่องมือที่ดี เป็นสิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผลการวัดที่ได้ในแต่ละครั้งย่อมขึ้นกับคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้อย่างมาก ถ้าเครื่องมือมีคุณภาพที่ดี ผลของการวัดย่อมดีเชื่อถือได้ในทางตรงข้ามถ้าเครื่องมือไม่ดี ไม่แน่นอน ผลการวัดก็ย่อมผิดพลาดเคลื่อน เหมือนกับตาชั่งที่ไม่ดีย่อมบอกน้ำหนักได้ไม่ตรง เป็นต้น ดังนั้นในการทดสอบและวัดผลทางพลศึกษาซึ่งต้องการผลการวัดไปใช้แปลความสามารถของบุคคล หรือไปใช้ในการประเมินผลหรือใช้เพื่อการวิจัยก็ตามจะต้องเริ่มต้นด้วยการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเสียก่อน เช่น ต้องใช้เครื่องมือที่มีความแม่นยำ เชื่อถือได้ มีความเป็นปรนัย มีอำนาจจำแนกสูง เหมาะสมกับเพศ วัย และระดับของบุคคลที่จะวัด

3. มีความยุติธรรม ครูพลศึกษาจะต้องดำเนินการทดสอบและวัดผลทางพลศึกษาด้วยความยุติธรรม ไม่ลำเอียง มีหลักเกณฑ์การทดสอบ การวัดที่ถูกต้อง แจ่มชัด ให้คะแนนตรงตามขีดความสามารถของเด็กแต่ละคนอย่างแท้จริง ใช้เครื่องมือที่ดีเหมาะสมกับระดับ เพศ วัยของผู้เรียนปฏิบัติการทดสอบและวัดผลด้วยความยุติธรรมเสมอหน้ากันทุกคน ทุกกลุ่ม ตัวอย่าง เช่น ครูพลศึกษาจะวัดความเร็วของเด็กโดยใช้วิ่ง 50 เมตร ก็ต้องให้เด็กทุกคนวิ่งระยะ 50 เมตรเท่ากัน วิ่งบนทางวิ่งชนิดเดียวกัน สวมรองเท้าผ้าใบหรือถอดรองเท้าเหมือนกัน จับเวลาด้วยนาฬิกา ชนิดเดียวกันอย่างถูกต้องแม่นยำทุกคน บันทึกผลตามความเป็นจริง การวัดผลนี้ก็ดำเนินการไปตามความยุติธรรม

4. การแปลผลได้ถูกต้อง การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษาค่อนข้างจะยุ่งยาก และ

ใช้เวลาค่อนข้างมาก เพราะต้องวัดในหลายคุณลักษณะให้ครอบคลุมและเนื้อหาและกิจกรรม ผลของการวัดมีหน่วยที่ต่างกัน เช่น จำนวนนับ เป็นระยะทาง เป็นเวลาหรือใช้เกณฑ์ผ่าน ไม่ผ่าน จึงจำเป็นต้องนำเอาคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่มีอยู่ แล้วจึงจะนำคะแนนที่เปรียบเทียบหรือแปลงแล้วนั้นมารวมกัน หรือนำมาแปลผลได้โดยทั่วไปแล้ว การแปลผลการสอบจะมีอยู่สองลักษณะคือ แปลโดยเปรียบเทียบผลการวัดภายในกลุ่มของนักเรียนหรือที่เรียกว่า อิงกลุ่ม กับเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่มีอยู่หรือเรียกว่า อิงเกณฑ์

5. ใช้ผลการวัดให้คุ้มค่า การวัดผลที่ดีมิได้มีความมุ่งหมายแต่เพียงการตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนว่ามีคุณภาพเป็นเช่นไร ได้หรือตกเท่านั้น ควรที่จะมุ่งหวังที่จะค้นหาความสามารถที่เด่นหรือด้อยของเด็ก เพื่อจะได้พัฒนาหรือปรับปรุงความสามารถของเด็กแต่ละคนให้ดีขึ้น ดังนั้นในการวัดผลแต่ละครั้ง ควรจะนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์คุ้มค่าของการลงทุนลงแรง และสอดคล้องกับความมุ่งหมายที่แท้จริงของการวัดผล เช่น นำผลไปใช้ค้นหาว่าเด็กแต่ละคน มีความสามารถด้านใดสูงหรือต่ำ ยังมีข้อบกพร่องอะไรที่ต้องรีบแก้ไขหรือเด็กควรได้รับการส่งเสริม ทางด้านใด จึงจะสำเร็จหรือได้ผลดีที่สุด เหล่านี้เป็นต้น การใช้การวัดผลให้เกิดคุณประโยชน์อย่างแท้จริง นอกจะใช้ผลตามตัวอย่างข้างต้นยังใช้ประเมินคุณภาพของเครื่องมือ วิธีการสอนของครูได้อย่างดีอีกด้วย

ผาณิต บิลมาต (2530: 1) ได้กล่าวถึง ความหมายของการวัดประเมินผลว่า การวัดผลหมายถึง การนำเครื่องมือที่เชื่อถือได้ (มาตรฐาน) ไปเปรียบเทียบ (วัด) กับสิ่งที่ต้องการจะทราบถึงปริมาณหรือขนาด ซึ่งจะสามารถวัดได้ทันทีและออกเป็นตัวเลขเรียกว่า ปริมาณการประเมินผลหรือการประเมินค่า หมายถึง การสอบ พิจารณา ตรวจสอบ หรือการตีความหมายของคะแนนที่รวบรวมมาได้จากแหล่งต่างๆ เช่น การสอบ การเรียน พฤติกรรม บุคลิกภาพ เป็นต้น นำมาสรุปรวมกันแล้วให้ออกมาเป็นเกรดหรือคะแนนรวมได้ว่านักเรียนคนนั้นได้เรียนรู้อยู่ในระดับไหน หรือบรรลุผลตามความมุ่งหมายระดับไหน

वासना कुณาอภิสัทธี (2536: 31) ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลไว้ว่า ครูพลศึกษาจะต้องวัดผลและประเมินผลนักเรียน ตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ดังนี้

1. ความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งเป็นเรื่องของการใช้สติปัญญา หรือพุทธิวิสัย
2. ความรู้สึกทำที่ อารมณ์ ค่านิยม อุดมคติ รวมเรียกว่า เจตคติหรือทัศนคติ หรือเจตคติวิสัย
3. ทักษะ ซึ่งเป็นความชำนาญเฉพาะตน หรือทักษะวิสัย
4. สมรรถภาพทางกายหรือประสิทธิภาพของร่างกาย ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกันหรือสมรรถภาพทางกายวิสัย

5. บุคลิกภาพหรือพัฒนาการด้านสังคมต่างๆ หรือสังคมวิสัยด้วยจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาดังกล่าว ครูพลศึกษาสามารถนำมายึดหลักการเป็นขอบข่ายในการวัดผลและประเมินผลนักเรียนได้ต่อไป สรุปได้ว่า การเรียนการสอนพลศึกษา คือ สถานการณ์หรือประสบการณ์ต่างๆ โดยอาศัยรูปแบบกิจกรรมกีฬา หรือการออกกำลังกายเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ และนักเรียนได้รับประสบการณ์ โดยการใช้กิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกาย เพื่อการส่งเสริมให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การสอนพลศึกษา เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้วิชาพลศึกษา

ได้ผลดีนั้นต้องอาศัยปัจจัยหลายประการด้วยกัน ซึ่งได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน วิธีการดำเนินการ หลักสูตร และกิจกรรมทางพลศึกษา การวัดและประเมินผล การเรียนการสอน อุปกรณ์ วัสดุและสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้นถ้าต้องการที่จะทำให้การเรียน การสอนประสบความสำเร็จ เราจึงต้องสร้างสภาพการณ์หรือบรรยากาศ การเรียนการสอนที่เหมาะสม

สรุป การประเมินผล คือ การรวมองค์ประกอบที่สำคัญ 3 อย่าง คือ การทดสอบและการวัดผล (Test and Measurement) เกณฑ์การพิจารณา (Criteria) และการตัดสินใจ (Decision)

11. เซปัก-ตะกร้อ

11.1 ประวัติความเป็นมาของกีฬาตะกร้อ

คำว่า “ตะกร้อ” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปีพุทธศักราช 2525 ได้ให้คำนิยามไว้ว่า “ลูกกลมสานด้วยหวายเป็นตาสำหรับเตะ” นอกจากนี้ ฟอง เกิดแก้ว (2532: 333) กล่าวว่า “กีฬาตะกร้อ” หมายถึง การเล่นชนิดหนึ่งสานด้วยหวายสำหรับเตะเล่นบ้าง บางอย่าง ทำด้วยหนังปักพู่ขนไก่

การที่จะระบุว่า กีฬาตะกร้อเป็นกีฬาของชาติใดชาติหนึ่งนั้น ยังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ และยังไม่ทราบประวัติแน่นอน ถ้าไปถามผู้เฒ่าผู้แก่ของคนไทยที่ชอบเล่นตะกร้อหรือผู้ที่มีความรู้เรื่องตะกร้อ ก็คงจะได้รับคำตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า ตะกร้อเป็นกีฬาของคนไทยเราที่นิยมเล่นกันมาช้านาน

ในทำนองเดียวกันถ้าเรามีโอกาสได้ถาม ชาวพม่า ชาวมาเลเซีย หรือชาวอินโดนีเซีย ก็อาจจะได้รับคำตอบแบบชาตินิยมในทำนองเดียวกันว่า ตะกร้อ เป็นกีฬาดั้งเดิมของพม่า มาเลเซียหรืออินโดนีเซียเช่นเดียวกัน

การที่จะสรุปได้ว่า ตะกร้อเป็นกีฬาชาติใดชาติหนึ่งโดยเฉพาะมาก่อนนั้น ควรจะมีเหตุผลมาสนับสนุนข้อคิดเห็นดังกล่าว ตามตำนานที่เล่าสืบสานต่อกันมา จะเท็จจริงอย่างไรนั้น ลองพิจารณาเหตุผลต่างๆ ดังนี้

กีฬาตะกร้อเป็นกีฬาของคนไทยมาช้านาน เป็นกีฬาที่เล่นควบคู่กันมากับกระบี่กระบอง ทั้งนี้เพราะประเทศไทยเรามีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ด้วยหวาย คนไทยสมัยโบราณจึงได้คิดค้นนำเอาหวายมาใช้ประโยชน์ต่างๆ กันมากมายตามความจำเป็น อาทิเช่น

1. ใช้ทำกระบุง ตะกร้า
2. ใช้จักเป็นตอก สำหรับมัดสิ่งต่างๆ เช่นเดียวกับเชือก
3. ทางด้านกีฬานั้น ต้นหวายได้ถูกตัดมาตัดแปลงทำเป็นอาวุธโบราณจำลอง เพื่อ

ใช้ในการฝึกหัดต่อสู้แทนอาวุธจริง เลยกลายเป็นกีฬาซึ่งคนทั่วไปนิยมเรียกว่า กระบี่กระบอง ส่วนด้านกีฬาตะกร้อนั้น ได้มีผู้เอาหวายมาจักตอกสานเป็นรูปกลมๆ มีขนาดเล็กบ้าง ใหญ่บ้าง แล้วแต่ความต้องการของแต่ละบุคคล ในสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ก็มีคนไทยเล่นลูกกลมๆ โดยใช้เล่นโยนรับด้วยมือหรือไม่ก็เตะรับกันด้วยเท้า ยิ่งถือว่า เป็นการออกกำลังกาย หรือผ่อนคลายความตึงเครียด เพิ่มความสนุกสนานในยามว่างเว้นจากภัยสงคราม นอกจากนี้ปรากฏว่า ทางราชการ ได้จักสานตะกร้อขนาดใหญ่

สำหรับใส่ นักโทษที่กระทำความผิดอย่างรุนแรง โดยเอานักโทษใส่ในตะกร้อแล้วให้ข้างเตะเล่น เหตุผลจึงมีว่า คนไทยในสมัยโบราณเคยसानตะกร้อ แล้วเอาคนที่กระทำความผิดใส่ แล้วให้ข้างเตะเล่นได้ เหตุไฉนจะसानตะกร้อแล้วนำมาเตะเล่นเองไม่ได้ ก็แสดงให้เห็นว่า คนไทยเรานั้น รู้จักसानตะกร้อและเล่นตะกร้อมาช้านาน

11.2 วิวัฒนาการของกีฬาตะกร้อในประเทศไทย (สุพจน์ ปราณี. 2539)

การเล่นตะกร้อในตอนแรกๆ คงเตะส่งให้กัน เพื่อไม่ให้ลูกตกพื้นหรือช่วยกันเตะเลี้ยงลูก รับส่งประคองไม่ให้ตกถึงพื้นเมื่อมีอันต้องตกถึงพื้นก็จะหยิบมาโยนเตะกันใหม่โดยนิยมเตะกันเป็นวง ซึ่งไม่จำกัดจำนวนผู้เล่น ต่อมากองเห็นว่าเป็นระยะเวลาอันนานจึงจะได้เตะลูกสักครั้งหนึ่ง จึงแยกออกเป็นหลายวง วงละประมาณ 3 – 8 คน

จากพื้นฐานทางวัฒนธรรมของคนไทยดูจะเอื้อต่อการเล่นตะกร้อมาก ด้วยคนไทยชอบใช้หัวเท้า เข่า ศอก ในศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวในลักษณะมวยไทย ดังนั้น เมื่อเล่นกีฬาตะกร้อ จึงมักจะไปได้เร็ว ทั้งคนไทยยังมีนิสัยชอบร่วมมือร่วมใจมากกว่าการแข่งขัน การเล่นตะกร้อแต่เดิมคงมุ่งเพื่อเตะเลี้ยงลูกในอากาศให้ได้นานในการโยนแต่ละครั้ง และจะส่งลูกเตะไปให้คู่ต่อสู้อย่างแม่นยำเพื่อให้รับได้ง่าย หากมีการพลาดพลั้งก็จะพยายามช่วยเหลือกันให้ลูกคืนสู่สภาพที่ดี เพื่อในการเล่นดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ด้วยลักษณะการเล่นดังกล่าว จึงเรียกกันต่อมาภายหลังว่า “ตะกร้อวง” หรือ “ตะกร้อเตะเทน”

ต่อมาการเล่นตะกร้อวงเตะเทนนี้ ได้พัฒนาการออกไปอีก อาจเกิดจากการเตะลูกขึ้นไปบนอากาศได้นานมีผู้เล่นช่วยกันรับลูกเตะกร้อจึงไม่ตกถึงพื้นสักที เนื่องจากคนไทยเป็นคนช่างคิดจึงได้คิดเครื่องหมาย หรือจุดหมายกลางอากาศสำหรับให้เตะกร้อที่เตะขึ้นไปนั้น ลอยตรงไปเป้าหมาย หรือเข้ากระทบเป้า จึงได้ประดิษฐ์ห่วงหวายขึ้นมาเป็นเป้านี้ ขวบนลอยอยู่ระหว่างต้นไม้หรือเสาสูง 2 ต้น และเรียกเตะกร้อชนิดนี้ว่า “ตะกร้อลอดห่วง” “ตะกร้อบ่วง” “ตะกร้อห่วงชัย” หรือ “ตะกร้อลอดบ่วง”

การเล่นตะกร้อมีได้หยุดพัฒนาเพียงนั้น ด้วยคนไทยเป็นนักคิด นักสร้างสรรค์ และนักศิลปะที่มีอารมณ์สุนทรีย์ เมื่อเห็นว่า นักเตะกร้อมีความชำนาญในการใช้เท้าได้หลายกระบวนท่า ทั้งด้านหน้า ด้านข้างและด้านหลัง หัว เข่า ศอก ป่า ไหล่ แล้วได้ประดิษฐ์คิดค้นท่าพลิกแพลงที่ทำได้ยากขึ้นไปตามลำดับ เป็นการฝึกการบริหารด้วยศิลปะท่าเล่นที่ได้ทั้งความสนุกเพลิดเพลินและการออกกำลังกายได้ทุกสัดส่วน และมีความอ่อนช้อยพร้อมทั้งตั้งชื่อกระบวนท่าตามลักษณะที่เล่น เช่น ลูกขึ้นม้า ลูกพับเพียบ ลูกไขว้หน้าด้วยหลังเท้า ลูกไขว้สันหลัง ลูกมะนาวตัด และลูกตบหลัง 2 เท้าพร้อมกัน เป็นต้น

ไม่เพียงแต่ท่าพลิกแพลงดังกล่าวเท่านั้นเมื่อเห็นว่า นักเตะกร้อมีความชำนาญในทำนองๆ แล้ว จึงได้คิดกระบวนท่าให้ยากขึ้นไปอีก โดยกำหนดให้ใช้มือเป็นบ่วง เพื่อเตะให้ลูกเตะกร้อลอด ในเบื้องต้น ขึ้นสู่อากาศไปเข้าสู่บ่วงหวายอยู่กลางอากาศ เป็นคำรบสอง โดยกำหนดชื่อเรียก เช่น ลูกขึ้นม้า บ่วงมือ ลูกพับเพียบบ่วงมือ ลูกข้างบ่วงมือ ลูกพับเพียบหลังบ่วงมือ ลูกตบหลังบ่วงมือ ลูกไขว้บ่วงมือ ลูกไขว้สันบ่วงมือ เป็นต้น และได้กำหนดเรียกเตะกร้อประเภทดังกล่าวว่า “ตะกร้อลอดบ่วง” หรือ “ตะกร้อลอดห่วง” ในกรณีที่มีห่วงหวายเป็นเป้าหมายอยู่ในอากาศ แต่ถ้าเป็นการแสดงกระบวนท่าเตะ และสามารถกำหนดให้ลูกเตะกร้อลอยมาหยุดอยู่หนึ่งตามส่วนต่างๆ ของร่างกายได้โดยไม่ตกพื้นได้หลายครั้ง

และหลายลูกอย่างชานาญเรียกว่า “การเตะตะกร้อพลิกแพลง” ซึ่งหาดูได้ค่อนข้างยากในปัจจุบัน เนื่องจากขาดนักเตะชนิด “ติดตะกร้อ” ที่มีความชำนาญ

เมื่อกีฬาตะกร้อไทย ซึ่งเป็นกีฬาศิลปวัฒนธรรมได้วิวัฒนาการมาเป็นลำดับ ถึงขีดสูงสุด จึงได้คิดเอารูปแบบแนวสากลนิยมมาประยุกต์ใช้บ้าง โดยเริ่มเอาเชือกขึงกันแดนกำหนดอาณาเขตไว้ แต่ละข้างเท่าๆ กัน และเตะลูกตะกร้อข้ามเชือกโต้ตอบกัน ผู้ริเริ่มเตะตะกร้อข้ามเชือกนี้คือ นายผล ผลสินธุ์ ต่อมา นายผล ผลสินธุ์ นายยิ้ม ศรีหงส์ หลวงสำเร็จวรรณกิจ และ ขุนจรรยาวิทีต ได้ร่วมกันดัดแปลง ให้มีการเล่นตะกร้อแบบกีฬาแบดมินตัน โดยใช้ชื่อว่า “ตะกร้อข้ามตาข่าย” จุดมุ่งหมาย เพื่อการแข่งขัน และการเตะที่หวังมิให้คู่ต่อสู้อีกฝ่ายหนึ่งโต้ตอบลูกตะกร้อกลับคืนมาได้ เริ่มแข่งขันเป็นครั้งแรกภายใน สมาคมกีฬาสยามราวปี 2472 มีทั้งประเภทเดี่ยวทีมละสองคน และสามคนตามลำดับ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2476 มีการฉลองรัฐธรรมนูญ ทางสมาคมกีฬาสยาม ได้ร่างกฎกติกา เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาตะกร้อข้ามตาข่ายขึ้น และเปิดการแข่งขันสำหรับประชาชนเป็นปีแรก และต่อมา ในปี พ.ศ. 2479 ได้ขยายขอบเขตการแข่งขันไปยังโรงเรียนมัธยมชายมีการแก้ไขร่างกฎ ระเบียบ ให้ สมบูรณ์ขึ้น โดยมีพระยาจินดารักษ์เป็นประธาน และทางกรมพลศึกษาได้ออกประกาศเป็นทางการ เมื่อ ปี พ.ศ. 2480 โดยกำหนดเป็นกติกาให้แต่ละคนช่วยกันตั้งหรือชงลูก ผู้ได้รับลูก ผู้นั้นจะต้องเล่นลูกเอง ให้ข้ามตาข่ายไปด้านตรงกันข้าม โดยห้ามผู้อื่นช่วยเหลือ ทั้งนี้ต้องเล่นลูกไม่เกิน 3 ครั้ง รวมทั้งใช้ศอก ได้ด้วย แต่ห้ามใช้มือ ในการเสิร์ฟจะต้องเสิร์ฟเองแต่ละคน เริ่มจากมือหนึ่ง (ยืนด้านขวา) มือสอง (ยืน ด้านซ้าย) และมือสาม (ยืนด้านหลัง) จะเปลี่ยนมือเสิร์ฟ ในกรณีที่แต่ละมือไม่สามารถทำแต้มได้หรือ ลูกตาย ในการเสิร์ฟผู้เสิร์ฟก็จะยืนในตำแหน่งเดิมของตน หยิบตะกร้อมาเสิร์ฟไปยังฝ่ายตรงกันข้าม ด้านทแยงมิให้ผิดด้าน (ผิดคอร์ต) ลูกสั้นหรือยาว (เหมือนกติกาแบดมินตันทุกประการ) การนับแต้มก็นับถึง 21 แต้ม เป็นสิ้นสุดเกม แต่ละเซตในกรณีที่เล่นสามคน แต่ถ้าเล่นสองคนก็นับแต้ม 15 หรือ ประเภทเดี่ยวก็นับแต้ม 11 ตามลำดับและการแข่งขันกับสองในสามเซต ทีมใดชนะสองเซตก็เป็นผู้ชนะ โดยเด็ดขาด

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2502 ได้มีการจัดกีฬาแหลมทองครั้งที่ 1 ขึ้นที่กรุงเทพฯ ได้มีนักตะกร้อ ชาวพม่าเข้ามาร่วมแสดงการเตะตะกร้อพลิกแพลงด้วย ในปี พ.ศ. 2504 พม่าได้เป็นเจ้าภาพจัดกีฬา แหลมทองครั้งที่ 2 นักกีฬาตะกร้อไทยก็ได้ไปร่วมแสดงการเตะตะกร้อและแข่งขันในครั้งนั้นด้วย

เมื่อกีฬาตะกร้อเริ่มแพร่หลายสู่ต่างประเทศโดยเฉพาะพม่าทั้งสองประเทศก็ได้มีการประชุม ปรึกษาหารือกำหนดกติกาและระเบียบการต่างๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีการบรรจุ กีฬาตะกร้อเข้าไว้เป็นกีฬาประเภทหนึ่งในการแข่งขันกีฬาแหลมทองครั้งต่อไป ดังนั้น ในการแข่งขัน กีฬาแหลมทองครั้งที่ 3 จึงบรรจุการเตะตะกร้อเข้าไปอีก 3 ประเภท คือ ประเภทตะกร้อวง ตะกร้อ ลอดบ่วง และตะกร้อข้ามตาข่าย

ต่อมาประเทศมาเลเซียได้เข้าร่วมประชุมในการตั้งกฎเกณฑ์ตะกร้อข้ามตาข่ายขึ้นใหม่ อีกรูปแบบหนึ่ง โดยกำหนดเรียกว่า “เซปัก-ตะกร้อ” (SEPAK TAKRAW) ซึ่งได้มีการแข่งขันในกีฬา แหลมทองครั้งที่ 4 เป็นครั้งแรก และบรรจุเข้าในการแข่งขันกีฬาแหลมทองทุกครั้งจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ในแต่ละครั้ง ก็ได้กำหนดให้มีการแข่งขันเซปัก-ตะกร้อด้วย “เซปัก-ตะกร้อ”

จึงเป็นกีฬาแห่งทวีปเอเชียอย่างสมบูรณ์ นับเป็นความก้าวหน้าของตะกร้อกีฬาศิลปะและวัฒนธรรมไทย มาตั้งแต่โบราณกาล

11.3 ประเภทของกีฬาตะกร้อ

การเล่นกีฬา “ตะกร้อ” ในประเทศไทยเท่าที่ปรากฏมาแต่เดิม มีอยู่ 8 ประเภท ได้แก่

1. ตะกร้อวงเล็ก
2. ตะกร้อวงใหญ่
3. ตะกร้อเตะทน
4. ตะกร้อพลิกแพลง
5. ตะกร้อลอดบ่วง
6. ตะกร้อชิงธง
7. ตะกร้อข้ามตาข่าย
8. เซปัก-ตะกร้อ

ทักษะในการเล่นตะกร้อ (นาม จงเจียมจิตต์. 2533: 21-34)

1. การเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านใน

การเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านในหรือที่นิยมเรียกกันทั่วไปว่า “ลูกครูหรือลูกแป” หมายถึง การใช้ข้างเท้าด้านในบริเวณใต้ตาตุ่มเตะตะกร้อ การเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านในเป็นทักษะพื้นฐาน ที่สามารถเตะได้ง่ายที่สุด เตะได้แม่นยำและแม่นยำมากที่สุด สามารถจะบ่อนให้คู่ต่อสู้ได้อย่างเที่ยงตรงที่สุด มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

ทำยืนเตรียมพร้อม ถนัดที่จะเตะลูกด้วยเท้าขวา ยืนให้เท้าขวาอยู่ข้างหลัง เท้าซ้าย อยู่ข้างหน้าห่างพอสมควร ปลายเท้าซ้ายชี้ตรงไปยังทิศทางที่ลูกลอยมา ตามองดูลูกตะกร้อตลอดเวลา พร้อมทั้งกระยะของการยกเท้าขวาเตะให้พอดี แล้วปฏิบัติ ดังนี้

1. ขณะที่ลูกลอยมาให้เคลื่อนที่เข้าไปหาลูก อยู่ในตำแหน่งที่ลูกตะกร้ออยู่ทางด้านข้างของลำตัว ย่อเข้าซ้ายลงเล็กน้อย กางแขนทั้งสองออกเพื่อช่วยในการทรงตัว
2. เมื่อลูกลอยลงมาต่ำ หรือสูงจากพื้นไม่เกิน 1 ฟุต หรือสูงไม่เกินเข้าข้างที่ไม่ถนัด ให้ยกเท้าขวาขึ้นเตะลูกตะกร้อ พร้อมทั้งบิดเข่าและข้อเท้าออกไปทางด้านข้าง ให้ปลายเท้าขวาชี้ตรงเป็นมุมฉากกับปลายเท้าซ้าย ให้ลูกตะกร้อถูกข้างเท้าด้านในบริเวณใต้ตาตุ่ม
3. เมื่อเตะลูกตะกร้อไปแล้ว ให้ปล่อยขาท่อนล่างไปตามแรงส่งแล้วรีบชักเท้ากลับมาอยู่ทำยืนเตรียมพร้อมต่อไป

2. การเล่นลูกด้วยเข่า

การเล่นลูกด้วยเข่า หมายถึง การใช้ขาท่อนบนส่วนที่อยู่เหนือเข่าขึ้นไปประมาณ 1 ฝ่ามือ เล่นลูกตะกร้อ การเล่นลูกด้วยเข่านับเป็นท่าพื้นฐานที่ง่ายอีกท่าหนึ่ง มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

ทำยืนเตรียมพร้อม ถนัดที่จะเล่นลูกด้วยเท้าขวา ให้ยืนเท้าขวาอยู่ข้างหลัง เท้าซ้าย อยู่ข้างหน้าประมาณ 1 ก้าว ปลายเท้าซ้ายชี้ตรงไปยังทิศทางที่ลูกตะกร้อจะลอยมา ตามองดูลูก

ตลอดเวลา พร้อมทั้งกระยะของการยกเข้าขาขึ้นเล่นลูกได้พอดี แล้วปฏิบัติ ดังนี้

1. ขณะที่ลูกลอยมาให้เคลื่อนที่เข้าไปหาลูก ให้ลูกอยู่ตรงหน้าของเข้าขา ที่ถนัดพอดี ย่อเข้าซ้ายลงเล็กน้อย กางแขนทั้งสองออกเพื่อช่วยในการทรงตัว
2. เมื่อลูกลอยมาได้จังหวะที่จะเล่นลูกเข้าได้พอดี ให้ยกเข้าขาขึ้นเล่นลูก ให้ลูกถูกบริเวณเหนือเข้าประมาณ 1 ฝ่ามือ ให้เข้าและหลังเท้าชี้ไปตามทิศทางที่ลูกจะวิ่งไป
3. เมื่อเล่นลูกเข้าไปแล้ว ให้ปล่อยเข้าตามไปเล็กน้อย แล้วกลับสู่ท่ายืนเตรียมพร้อม

แบบฝึกที่ 3 การเล่นลูกด้วยเข้าด้วยการมีช่วยโยนลูกตะกร้อให้ แล้วเล่นลูกด้วยเข้าส่งกลับไปยังผู้โยนหรือที่หมายที่ต้องการ

3. การเตะลูกด้วยหลังเท้า

การเตะลูกด้วยหลังเท้า หมายถึง การใช้บริเวณหลังเท้า หรือส่วนที่ค่อนข้างไปทางปลายเท้าบริเวณโคนนิ้วทั้งหมด เตะลูกตะกร้อไปตามทิศทางที่ต้องการ การเตะลูกหลังเท้านี้ ลูกจะพุ่งไปได้อย่างรวดเร็วและรุนแรง มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

ท่าเตรียมพร้อม ถนัดที่จะเตะด้วยเท้าขวา ยืนให้เท้าขวาอยู่ข้างหลัง เท้าซ้ายอยู่ข้างหน้าห่างกันพอสมควร ปลายเท้าซ้ายชี้ตรงไปยังทิศทางที่ลูกจะลอยมา ตามองดูลูกตะกร้อ ตลอดเวลา พร้อมทั้งกระยะของการยกเท้าเตะให้พอดี แล้วปฏิบัติ ดังนี้

1. ขณะที่ลูกลอยลงมาให้เคลื่อนที่เข้าไปหาลูก ให้ลูกอยู่ตรงด้านหน้าของเท้าขวาพอดี ย่อเข้าซ้ายลงเล็กน้อยเพื่อช่วยในการทรงตัว
2. เมื่อลูกลอยมาได้จังหวะ ให้ยกเท้าขวาขึ้นเตะลูก ให้ตะกร้อถูกบริเวณหลังเท้าข้างอ ปลายเท้าจุ่มเล็กน้อย ให้ปลายเท้าชี้ไปตามทิศทางที่ลูกจะวิ่งไป
3. เมื่อเตะลูกไปแล้ว ให้ปล่อยเท้าขวาตามเล็กน้อย แล้วกลับสู่ท่าเตรียมพร้อม

4. การเล่นลูกด้วยศีรษะ

การเล่นลูกด้วยศีรษะหรือการโหม่งลูก หมายถึง การใช้ศีรษะบริเวณหน้าผาก เล่นลูกเป็นการเล่นที่นับว่า ได้เปรียบกว่าการเล่นลูกด้วยเท้า ใช้ในการเล่นทั้งตะกร้อเตะหน ตะกร้อลอดบ่วงตะกร้อข้ามตาข่าย และเซปัก-ตะกร้อ การเล่นลูกด้วยศีรษะบางครั้งเล่นได้รวดเร็วและรุนแรง จนฝ่ายรับไม่สามารถจะรับหรือโต้ลูกกลับมาได้ การเล่นลูกด้วยศีรษะมีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

1. ท่ายืนเตรียมพร้อม ถนัดเท้าขวาให้เท้าซ้ายอยู่ข้างหน้า เท้าขวาอยู่ข้างหลัง สายตามองลูกตะกร้อตลอดเวลา
2. เมื่อลูกลอยมาให้เคลื่อนเข้าหาลูกอย่างรวดเร็วให้ได้จังหวะพอดี ย่อเข้าลงพร้อมกับเอนตัวไปข้างหลังเล็กน้อย
3. เมื่อได้จังหวะลูกลอยมาต่ำ ให้สปริงข้อเท้าขวาและเข้าซ้ายโยกตัวไปข้างหน้า ใช้ศีรษะบริเวณหน้าผากเล่นลูก หรือโหม่งลูกไปตามทิศทางที่ต้องการ จังหวะที่ลูกตะกร้อถูกหน้าผาก ควรเกร็งคอเล็กน้อย ถ้าจะให้ลูกโด่งขึ้นก็เงยศีรษะขณะปะทะลูก แต่ถ้าจะให้พุ่งไปข้างหน้าก็ก้มศีรษะ

5. ทักษะการเตะลูกเตะกร้อ

การเตะหรือการเลี้ยงลูกเตะกร้อเป็นทักษะพื้นฐานของผู้เล่นเตะกร้อที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความคุ้นเคยกับลูกเตะกร้อ ทำให้ผู้เล่นสามารถบังคับและครอบครองลูกเตะกร้อได้เป็นเวลานาน และเตะส่งลูกไปตามทิศทางที่ต้องการได้ ผู้เล่นจะต้องรู้หลักการเตะลูกเตะกร้อที่ถูกต้อง จึงจะทำให้สามารถเตะลูกเตะกร้อได้นาน

การเตะลูก หมายถึง การใช้อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย เช่น ข้างเท้า ด้านในเข่า หลังเท้า ศีรษะ ฯลฯ เตะหรือเล่นลูกเตะกร้อเพียงเบาๆ ให้กระดอนขึ้นลงหลายๆ ครั้ง

ทักษะการเตะลูกเตะกร้อที่ควรฝึกหัดมี ดังนี้

1. การเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านใน
2. การเตะลูกด้วยเข่า
3. การเตะลูกด้วยหลังเท้า

การเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านใน มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

1. ทำยืนเตรียมพร้อม ถนัด เตะเตะกร้อด้วยเท้าขวา ให้ยืนทรงตัวด้วยเท้าซ้าย เตรียมเตะลูกเตะกร้อด้วยเท้าขวา มือขวาถือลูกเตะกร้อไว้
2. ปล่อยลูกเตะกร้อลง พร้อมกับยกข้างเท้าด้านในของเท้าขวาขึ้นเตะลูกเตะกร้อเพียงเบาๆ พยายามหักข้อเท้าขึ้นข้างบนเพื่อตักลูกเตะกร้อให้กระดอนขึ้นเป็นแนวตรงให้ลูกเตะกร้อถูกบริเวณตาตุ่ม พยายามบังคับให้ลูกอยู่ในครอบครองของตนตลอดเวลา และอาจจะต้องเคลื่อนที่ไปตามทิศทางที่ลูกกระดอนไป

การเตะลูกด้วยเข่า มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

1. ทำยืนเตรียมพร้อม ถนัดเตะเตะกร้อด้วยเท้าขวา ให้ยืนทรงตัวด้วยเท้าซ้าย เตรียมเตะลูกเตะกร้อด้วยเข่าขวา มือขวาถือลูกเตะกร้อไว้
2. ปล่อยลูกเตะกร้อลง พร้อมกับยกเข่าข้างขวาขึ้นเล่นลูกเตะกร้อเพียงเบาๆ ให้ลูกเตะกร้อถูกบริเวณเหนือลูกสะบ้าเล็กน้อย ใช้เข่าบังคับให้ลูกเตะกร้อลอยขึ้นตรงๆ หรือให้กระดอนเข้าหาตัวเล็กน้อย อาจจะเตะลูกด้วยการสลับเข่าขวา-ซ้าย หรืออาจใช้เท้าซ้ายกระโดดสปริงตัวขึ้นช่วยก็ได้

การเตะลูกหลังเท้า มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

1. ทำยืนเตรียมพร้อม ถนัดเตะเตะกร้อด้วยเท้าขวา ให้ยืนทรงตัวด้วยเท้าซ้าย เตรียมเตะลูกเตะกร้อด้วยเท้าขวา มือขวาถือเตะกร้อไว้
2. ปล่อยลูกเตะกร้อลง พร้อมกับยกเท้าขวาขึ้นเตะลูกเตะกร้อเพียงเบาๆ ให้ลูกเตะกร้อถูกบริเวณหลังเท้าก่อนไปทางปลายนิ้วเล็กน้อย ขณะเตะลูกควรกระดกปลายเท้าขึ้น ให้ลูกลอยขึ้นตรงๆ หมุนเข้าหาตัวเล็กน้อย อาจต้องเคลื่อนที่ไปตามทิศทางที่ลูกกระดอนไป หรืออาจจะใช้ปลายเท้าซ้ายกระโดดช่วยสปริงตัวขึ้นลงแทนการกระดกเท้าขึ้นลงก็ได้

6. การพักผ่อน

ผู้เล่นตะกร้อส่วนมากมักจะเตะลูกเพียงจังหวะเดียวให้ไปตามทิศทางที่ต้องการ หรือไปยังคู่ นอกจากกรณีที่ลูกพุ่งมาทั้งแรงและเร็ว ไม่สามารถจะเตะลูกจังหวะเดียวได้ถนัดหรือได้ไม่ดีเท่าที่ควร จึงจำเป็นจะต้องพักลูกไว้ครึ่งหนึ่งก่อน เพื่อให้มีโอกาสที่จะเตะส่งกลับไปยังทิศทางที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพักผ่อน คือ การใช้วัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย เช่น เข่า หลังเท้าข้างเท้าด้านใน หยุดลูกที่พุ่งมาอย่างรวดเร็วและแรงให้อยู่หนึ่งๆ เพื่อจะได้มีโอกาสเล่นลูกนั้นอีกครั้งหนึ่งให้ไปตามทิศทางที่ต้องการ

ทักษะการพักผ่อน ที่ควรจะเรียนรู้และมีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

1. การพักผ่อนด้วยเข่า การพักผ่อนด้วยเข่านิยมใช้กันมากในกรณีที่ลูกพุ่งมาในระดับสูงกว่าเข่าและเข้าประชิดติดตัว มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

1.1 ทำยืนเตรียมพร้อม ถนัดเตะตะกร้อด้วยเท้าขวา ให้ยืนทรงตัวด้วยเท้าซ้าย เตรียมพักผ่อนด้วยเข่าขวา ตามองลูกเตะกร้อตลอดเวลา

1.2 เมื่อลูกลอยมาให้อ้าวเข้าหาลูกอย่างรวดเร็ว ให้ได้จังหวะพอดี ที่จะยกเข่าขวาขึ้นรับลูกเตะกร้อที่พุ่งมาเบาๆ แล้วผ่อนเข่าตามลูกเตะกร้อลงมาด้วยเล็กน้อย เพื่อช่วยบังคับให้ลูกเตะกร้ออยู่ในกรอบครอง ให้ลูกเตะกร้อถูกบริเวณเหนือลูกสะบ้าเล็กน้อย ในจังหวะที่ยกเข่าขวาขึ้นให้ย่อเข่าซ้ายลง พร้อมกับเหวี่ยงแขนขวาไปข้างหลังให้ลูกกระดอนขึ้นสูงพอที่จะเตะส่งได้ถนัดให้ไปตามทิศทางที่ต้องการ ส่วนแขนซ้ายยกขึ้นข้างหน้า แล้วกลับสู่ท่ายืนเตรียมพร้อม

2. การพักผ่อนด้วยหลังเท้า ใช้ในกรณีที่ลูกพุ่งมาแรง และเร็วในระดับต่ำ ไม่สามารถจะพักผ่อนด้วยเข่าได้ มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

2.1 ทำยืนเตรียมพร้อม ถนัดเตะตะกร้อด้วยเท้าขวา ให้ยืนทรงตัวด้วยเท้าซ้าย เตรียมพักผ่อนด้วยหลังเท้าขวา ตามองลูกเตะกร้ออยู่ตลอดเวลา

2.2 เมื่อลูกลอยมาให้อ้าวเข้าหาลูกอย่างรวดเร็วให้ได้จังหวะพอดีที่จะยกเท้าขวาขึ้นรับลูกที่พุ่งมาเบาๆ ให้ลูกเตะกร้อถูกหลังเท้าบริเวณโคนนิ้วเท้า แล้วผ่อนเท้าตามลูกเตะกร้อลงไปเล็กน้อย เพื่อช่วยบังคับให้ลูกเตะกร้ออยู่ในกรอบครอง ให้ลูกกระดอนขึ้นสูงพอที่จะเตะส่งได้ถนัดให้ไปตามทิศทางที่ต้องการ แล้วกลับสู่ท่ายืนเตรียมพร้อม

3. การพักผ่อนด้วยข้างเท้าด้านใน มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

3.1 ทำยืนเตรียมพร้อม ถนัดเตะตะกร้อด้วยเท้าขวา ให้ยืนทรงตัวด้วยเท้าซ้าย เตรียมพักผ่อนด้วยข้างเท้าด้านในเท้าขวา ตามองลูกเตะกร้ออยู่ตลอดเวลา

3.2 เมื่อลูกลอยมาให้อ้าวเข้าหาลูกโดยหันหาด้านเข้าหาทิศทางที่ลูกเตะกร้อพุ่งมาให้ได้จังหวะพอดีที่จะยกเท้าขวาขึ้นพักผ่อนด้วยข้างเท้าด้านใน ให้ลูกเตะกร้อถูกบริเวณตาตุ่ม แล้วผ่อนเท้าตามลูกเตะกร้อลงไปเล็กน้อย เพื่อช่วยบังคับให้ลูกเตะกร้ออยู่ในกรอบครอง ให้ลูกกระดอนขึ้นสูงพอที่จะเตะส่งได้ถนัด ให้ไปตามทิศทางที่ต้องการ แล้วกลับสู่ท่ายืนเตรียมพร้อม

12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

เรย์ (Ray. 1981: 2561 – A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรีทั้งชายและหญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นกลุ่มวิชาเลือก และกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ในการทดสอบครั้งแรก ผู้วิจัยทดสอบกับนักศึกษาชายและหญิง จำนวน 424 คน ทำการทดสอบในสัปดาห์แรกของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ ส่วนการทดสอบครั้งที่ 2 ผู้วิจัยทดสอบกับนักศึกษาชาย และหญิง จำนวน 375 คน ทดสอบในสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ โดยใช้แบบวัดทัศนคติของเคเนียร์ (Kneer) มาทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีทัศนคติทางพลศึกษาที่ดี และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เฟอร์จูนสัน (ชาญณรงค์ คำเพชร. 2549: 23; อ้างอิงจาก Ferjusun. 1989: 59) ได้วิจัยเรื่อง “ทัศนคติ ความรู้และความเชื่อมั่นในการทำนายนำเป้าหมายและพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียน” ประชาชนเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 603 คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบวัดทัศนคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง พบว่า

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาในระดับดี
2. มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายเท่าทันที่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมาย และพฤติกรรมการออกกำลังกาย
3. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกาย นอกจากนี้ยังได้กล่าวอีกว่า นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาจะมีการวางแผนที่จะออกกำลังกายในอนาคต และการสร้างความสนใจเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพในวัยเรียนเป็นเป้าหมายของวิชาพลศึกษา อย่างไรก็ตาม การปลูกฝังทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาจะมีผลต่อการตั้งเป้าหมายของการออกกำลังกาย โดยเฉพาะนักเรียนที่ออกกำลังกายนอกชั่วโมงพลศึกษาและยังเสนอแนะอีกว่า ควรควรให้นักเรียนเห็นความสำคัญของประโยชน์ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อการออกกำลังกาย

คอป (Cope. 1992: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมของครู และเนื้อหาโปรแกรมการเรียนในส่วนวิชาพลศึกษา ซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้

ทัศนคติของนักเรียนที่มีพฤติกรรมของครู และเนื้อหาโปรแกรมการเรียนในส่วนของวิชาพลศึกษา ในเกรด 3, 7 และ 10

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า นักเรียนทั้งชายและหญิง ในแต่ละเกรดมีทัศนคติ ในเชิงบวกต่อพฤติกรรมของครูและเนื้อหาวิชาของโปรแกรมการเรียน อย่างไรก็ตามยังพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมของครู และเนื้อหาของโปรแกรมการเรียนในเกรด 3, 7 และ 10 นอกจากนี้ยังพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติ ที่มีต่อพฤติกรรมของครู ของนักเรียนชายและหญิงในเกรด 3 หรือ เกรด 10 แต่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญ

ระหว่างทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมของครู ของนักเรียนชายและหญิง ในเกรด 7 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในเกรด 3, 7 และ 10 ที่มีต่อเนื้อหาของโปรแกรมการเรียน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติของนักเรียนกลุ่มที่ชอบเรียนวิชาพลศึกษา กับกลุ่มที่ไม่ชอบเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งในด้านทัศนคติ ที่มีต่อพฤติกรรมของครู และเนื้อหาของโปรแกรมการเรียน

ไซ (Chi. 1993: 53) ได้วิจัยเรื่องการยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียนในประเทศจีน โดยใช้แบบวัดทัศนคติของ เคนยอน (Kenyon) วัดใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ 2) ด้านสังคม 3) ด้านความตื่นตัวและท้าทาย 4) ด้านสุนทรีย์ภาพ 5) ด้านการผ่อนคลายความตึงเครียด 6) ด้านความยากและหนักในการฝึกกับนักศึกษา 1,656 คน ใน 10 มหาวิทยาลัยของประเทศจีน พบว่า

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมพลศึกษา
2. มีความแตกต่างในการยอมรับคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาในแต่ละด้าน
3. นักศึกษาหญิงยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษามากกว่านักศึกษาชาย
4. นักศึกษาในระดับต่างๆ ยอมรับคุณค่าทางด้านสังคม ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ ด้านสุนทรีย์ภาพและด้านผ่อนคลายความตึงเครียด แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อด้านความตื่นตัว และท้าทาย ด้านความยากและหนักในการฝึก
5. นักศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ มีความแตกต่างกันในการยอมรับคุณค่าด้านสุนทรีย์ภาพกับด้านผ่อนคลายความตึงเครียด
6. นักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายสูง ยอมรับคุณค่าด้านสุนทรีย์ภาพ และด้านผ่อนคลายความตึงเครียด มากกว่านักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำ
7. นักศึกษาที่เล่นกีฬายอมรับคุณค่าด้านสุนทรีย์ภาพ และด้านผ่อนคลายความตึงเครียด มากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เล่นกีฬา

ลูค และ ซินแคล (Luke; & Sinclair. 1996: 31 – 46) ได้วิจัยเรื่อง “ความแตกต่างทางเพศกับเจตคติต่อวิชาพลศึกษา” โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อที่จะหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ และไม่มี ความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

สโตกเกอร์ (Stoker. 1999: 37 – A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษา เรื่องการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมต่อการเรียนแบบร่วมมือ จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อเป็นการศึกษาถึงหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษาที่นำมาใช้ประกอบการสอนแบบร่วมมือ การศึกษานี้ได้ศึกษากับนักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียนสุขศึกษาที่ใช้หลักสูตรสุขศึกษาใน 6 สัปดาห์ โดยมุ่งเน้นศึกษาถึงความสัมพันธ์ในด้านกิจกรรมการสอนปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เจตคติ ของนักเรียน

มีผลต่อผลศึกษามีเพิ่มสูงขึ้นหลังจากมีการเพิ่มหลักสูตรสาขาที่มีความสำคัญต่อกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่า วิชาสุขศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียน มีเจตคติที่ดีต่อวิถีชีวิตที่กระตือรือร้น

บีเวอร์ (Beaver. 2000: 105) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสำรวจโครงการพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนนอร์ธแคโรไลนา ทั้งหมด 58 แห่ง โดยใช้แบบสอบถาม 33 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 หัวข้อ ดังนี้ ลักษณะของสถาบัน คณะพลศึกษา หลักสูตรพลศึกษา (การบริการ/เรียนแบบปฏิบัติ) กระบวนการวัดผลประเมินผล การบริการและโครงการจัดกิจกรรมพลศึกษา การเชื่อมโยง เช่น การโยกย้ายสับเปลี่ยนระหว่างวิทยาลัย โครงการพลศึกษาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางและการอำนวยความสะดวกต่างๆ

งานวิจัยในประเทศ

สมปอง ปานสุข (2542: ออนไลน์) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว และเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว จำแนกตามขนาดโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้รับผิดชอบบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว จำนวน 137 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามปัญหา การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 43 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

2. ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว ที่มีขนาดต่างกัน รวมทุกด้าน พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกๆ ด้านมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหา มากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหา มากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการกำหนดระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ที่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยคือ 1) การจัดบุคลากร ไม่ควรให้รับผิดชอบกิจกรรมมากเกินไป และต้องเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ 2) การติดตามดูแลการจัดกิจกรรม ควรพิจารณาดงานในด้านอื่นๆ ลง เพื่อที่จะได้มีเวลาดูแล ติดตามอย่างใกล้ชิด 3) การจัดการประชุม ควรพิจารณานำข้อมูล

ปัญหา อุปสรรค เสนอที่ประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขต่อไป 4) ด้านการจัดสรรงบประมาณ ควรจะจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อจำนวนกิจกรรม ซึ่งอาจได้มาจากแหล่งอื่นๆ

วสนา ถนอมสุทธิ (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินการจัดการเชิงคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตามรูปแบบการจัดการเชิงคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา กองการมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย และเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ตามรูปแบบการจัดการเชิงคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา กองการมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงรายที่มีขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ตลอดจนศึกษาปัญหา อุปสรรคต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตามรูปแบบการจัดการเชิงคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา กองการมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น และขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ตามวิธีการของ Darwin Hendel ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 496 คน โดยแบ่งเป็นผู้บริหาร 195 และ ครูผู้สอน 301 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของการจัดการศึกษา ตามรูปแบบการจัดการเชิงคุณภาพ ครอบคลุมการดำเนินงานทั้ง 9 ด้าน คือ การบริหารงาน การติดต่อสื่อสาร การสนับสนุนช่วยเหลือ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การเงิน วัสดุกรรม องค์กรหรือคณะ การพัฒนาบุคลากร การแก้ปัญหา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินประสิทธิภาพ การจัดการเชิงคุณภาพโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ครอบคลุมการดำเนินงานทั้ง 9 ด้าน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นการติดต่อสื่อสาร วัสดุกรรม องค์กรหรือคณะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตามรูปแบบการจัดการเชิงคุณภาพของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กองการมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลาง และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ และขนาดกลางกับขนาดใหญ่ ส่วนด้านอื่นๆ ได้แก่ การบริหารงาน การติดต่อสื่อสาร การสนับสนุนช่วยเหลือ การเงิน วัสดุกรรม และองค์กรหรือคณะของโรงเรียนขนาดใหญ่ กลาง เล็กไม่มีความแตกต่างกัน

3. ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตามรูปแบบการจัดการเชิงคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 9 องค์กรประกอบ อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

อักษร มากพูน (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ปัญหา การปฏิบัติงานธุรการโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานธุรการ อาจารย์ในโรงเรียน และผู้บริหาร

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา การศึกษาครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ปัญหา การปฏิบัติงานธุรการตามความคิดเห็น ของผู้ปฏิบัติงานธุรการ อาจารย์ และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างผู้ปฏิบัติงานธุรการกับอาจารย์ และกับผู้บริหารโรงเรียน ต่อปัญหาการปฏิบัติงานธุรการตามเกณฑ์ประเมินมาตรฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้ปฏิบัติงานธุรการ จำนวน 128 คน อาจารย์ จำนวน 128 คน และผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 128 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานธุรการ และเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหา การปฏิบัติงานธุรการ สถิติที่ใช้ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) ค่าความถี่และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้เกี่ยวข้องกับงานธุรการทุกตำแหน่งงานและทุกขนาดโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการปฏิบัติงานธุรการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในระดับปานกลาง
2. ผู้ปฏิบัติงานธุรการ อาจารย์ และผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการปฏิบัติงานธุรการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ไม่แตกต่างกัน
3. ผู้เกี่ยวข้องกับงานธุรการซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก กับผู้เกี่ยวข้องกับงานธุรการ ซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางและผู้เกี่ยวข้องกับงานธุรการซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการปฏิบัติงานธุรการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา แตกต่างกัน โดยโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาสูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่

กฤษณะ แซ่มเงิน (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 380 คน เป็นเพศชาย 161 คน เพศหญิง 219 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก
3. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชา

พลศึกษา และด้านการวัดผลและการประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

จากรูรณ บุญรอด (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 330 คน แบ่งเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 110 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 110 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 110 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .93 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนทั้ง 3 ชั้นปี ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 ด้านครูผู้สอน ด้านการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12, 4.10 และ 4.09 ตามลำดับ

2. ด้านการสอน นักเรียนทั้ง 3 ชั้นปี เห็นด้วยมากที่สุดกับการอธิบายและสาธิตให้นักเรียนดูทักษะในเนื้อหาที่เรียน

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน นักเรียนชั้นปีที่ 2 และ 3 เห็นด้วยมากที่สุดในการจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับอุปกรณ์และสถานที่

ชนะ ฤทธิธรรม (2550: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 มี 5 ด้าน คือ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านนักศึกษา ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านวัดผลและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี สถาบันการพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตมหาสารคาม สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชัยภูมิ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ จำนวนทั้งสิ้น 234 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้ 0.89 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีแอลเอสดี (LSD) ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 โดยรวมทุกด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มีค่าเท่ากับ 3.96 (S = 0.56)

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านนักศึกษา ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียน

การสอน และด้านวัดผลและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มีค่าเท่ากับ 4.07 (S = 0.59), 4.13 (S = 0.71), 3.93 (S = 0.56), 3.77 (S = 0.76) และ 3.88 (S = 0.66) ตามลำดับ

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนนิชาาระปีกระบองของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 จำแนกตามชั้นปี โดยรวมทุกด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี โดยชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 (S = 0.46) ชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 (S = 0.67) ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (S = 0.48) ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 (S = 0.54)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนนิชาาระปีกระบองของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 ตามตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนนิชาาระปีกระบองของนักศึกษาแตกต่างกัน ในด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านวัดผล ประประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านนักศึกษา ที่พบว่าแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กาวิน กาญจนบุระ (2550: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนนิชากริษาของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 ทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านจุดมุ่งหมายเนื้อหาและกิจกรรม ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ ด้านการวัดผลและประเมินผล จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 444 คน ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นที่ .87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และกิจกรรม พบว่า ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นผู้บริหารสถานศึกษา แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก และผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนนิชากริษา ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ด้านครูผู้สอน พบว่า ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นผู้บริหารสถานศึกษา แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก และผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนนิชากริษา ด้านครูผู้สอน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ด้านนักเรียน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพลศึกษา แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก ยกเว้นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด และผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนนิชากริษา ด้านนักเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครูพลศึกษา แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก ยกเว้น นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็นด้วย

ในระดับมากที่สุด และผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากรีฑา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ด้านวัดผลและประเมินผล พบว่า ครูพลศึกษา และนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้น ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงความคิดเห็นด้วย ในระดับมาก และผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชากรีฑา ด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านรวม พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากรีฑาผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐาน คือ ทั้งหมดมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากรีฑาแตกต่างกัน

ศาสตราจารย์จันทรา (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี จำนวน 379 คน เป็นผู้บริหาร 55 คน ครูผู้สอน 60 คน นักเรียน 264 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น 0.89 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549

1.1 ด้านสถานที่เรียนและสภาพแวดล้อม ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากเหมือนกัน

1.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

1.3 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นในระดับมาก

1.4 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากเหมือนกัน

1.5 ด้านการวัดและการประเมินผล ผู้บริหาร ครูผู้สอน แสดงความคิดเห็น ในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

2.1 ผู้บริหารและครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกับนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้บริหารและครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

กฤษฎา สิงโตแก้ว (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพาณิชยการเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 70 คน สาขางานการบัญชี ของโรงเรียนพาณิชยการเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t – test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffe ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพาณิชยการเพชรบุรี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัด และประเมินผล ปรากฏว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการบัญชี โดยรวมและรายด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.1 นักเรียนที่มีความคาดหวังด้านอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน

4.2 สาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จรรยา ตักดิ์ เบญจมาศย์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็น

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.93 และ 0.44 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียน การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร และด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็น ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้าน การวัดและประเมินผล ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรสถานที่ใช้ศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความคิดเห็น ด้านจุดมุ่งหมายที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุภาภรณ์ ศรีเกียรติ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน กีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุทรธานี ปีการศึกษา 2550 การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุทรธานี ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุทรธานี จำนวน 400 คน เป็นนักเรียนชาย 153 คน นักเรียนหญิง 247 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลาย ชั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น 0.97 วิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแปรปรวน แบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุทรธานี ปีการศึกษา 2550 มีผลการวิจัย ดังนี้

1.1 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุทรธานี โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

1.2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุทรธานี แยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม

ด้านครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2550 มีผลการเปรียบเทียบ ดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยระหว่างนักเรียนหญิง และนักเรียนชายไม่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.2 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนมวยไทย กระบี่กระบอง และตะกร้อ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

2.2.1 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียน กีฬามวยไทย กีฬากระบี่กระบอง และตะกร้อ

2.2.2 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นกระบี่กระบอง กับตะกร้อ ไม่แตกต่างกัน

พรฤดี ฮวดเฮง (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา กระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2552 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2552 และเปรียบเทียบความคิดเห็น โดยแบ่งตามเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน เพศชาย 150 คน เพศหญิง 150 คน รวมทั้งสิ้น 300 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยเป็นแบบสอบถามผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 วิเคราะห์ ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยใช้ สถิติที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2552 มีดังนี้ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านการวัดและ ประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.44)

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง แตกต่างกัน ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนักเรียน นิสิตและนักศึกษาที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้สาระพลศึกษา ในระดับต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยทราบความสำคัญต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ สาระพลศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน และสามารถนำมาเป็นแนวทาง สำหรับการศึกษ เพื่อที่จะนำไปปรับปรุงและแก้ไข และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ สาระพลศึกษาวิชา เซปัก-ตะกร้อ ให้เกิดประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้สนใจต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่กำลังเรียนหรือผ่านการเรียนในรายวิชาเซปัก-ตะกร้อ โรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2555 รวมจำนวน 5,450 คน เป็นนักเรียนชาย 2,824 คน นักเรียนหญิง 2,626 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 ที่ผ่านการเรียน วิชาเซปัก-ตะกร้อมาแล้ว จากการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อน .05 ที่จำนวนประชากร 6,000 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 361 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Simple Random Sampling) ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
โรงเรียนขนาดใหญ่						
โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์	419	411	830	27	33	60
โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 2	667	396	1,063	40	36	76
โรงเรียนพนมสารคาม (พนมอดุลวิทยา)	494	417	911	33	31	64
รวม	1,580	1,224	2,804	100	100	200
โรงเรียนขนาดกลาง						
โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 3	214	180	394	20	15	35
โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยา	230	195	425	18	14	32
โรงเรียนบางปะกง “บวรวิทยายน”	198	216	414	14	16	30
โรงเรียนพุทธรังษีพิบูล	321	295	616	23	20	43
โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยฉะเชิงเทรา	177	217	394	12	18	30
โรงเรียนสนามชัยเขต	204	199	403	13	17	30
รวม	1,344	1,302	2,646	100	100	200
รวมประชากร/กลุ่มตัวอย่าง			5,450			400

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้
2. ด้านครูผู้สอน
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	มาก
3	คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	น้อย
1	คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด

ประเมินค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์การประเมินผล ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Form Questionnaires)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนปรึกษาผู้รู้หลายๆ ท่านและศึกษาข้อมูลในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 เพื่อรวบรวมรายละเอียดต่างๆ ในการสร้างเครื่องมือ
2. นำข้อมูลต่างๆ ที่ได้ มาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ทุกๆ ด้าน
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปปรึกษาประธาน และกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อขอคำแนะนำไปแก้ไขปรับปรุง
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ มาแก้ไขปรับปรุงแล้วให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณา
6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient of Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอบหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถาม
2. ขอบหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
4. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 400 ชุด ที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percent) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำมาแปลค่าระดับคะแนนของความคิดเห็นตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2555 จำแนกตามตัวแปรเพศ และ ขนาดของโรงเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที ($t - test$ Independent)
4. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุป จำแนกรายด้านแล้วนำเสนอเป็นรายชื่อ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ค่าความถี่
%	แทน	ค่าร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
p	แทน	ความน่าจะเป็น
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

- นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ (f) และหาค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
- นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำมาแปรค่าระดับคะแนนของความคิดเห็นตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
- เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 จำแนกตามตัวแปรต้น โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test Independent)
- นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ในแต่ละด้านมาสรุปเป็นรายชื่อ แจกแจงความถี่ และนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 สถานภาพทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

ขนาด	เพศ	ชาย		หญิง		รวม	
		f	%	f	%	f	%
ขนาดกลาง		100	25.00	100	25.00	200	50.00
ขนาดใหญ่		100	25.00	100	25.00	200	50.00
	รวม	200	50.00	200	50.00	400	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ประกอบด้วยนักเรียนจากโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 200 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และนักเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 200 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ นักเรียนหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 400)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อทำให้มีทักษะของกีฬาและออกกำลังกาย	4.33	.65	มากที่สุด
2. การเรียนอาชีพ-ตะกร้อทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ	4.06	.76	มาก
3. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อทำให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำในกีฬา	4.28	.70	มากที่สุด
4. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง	4.02	.76	มาก
5. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตาม	4.09	.79	มาก
6. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม	3.92	.83	มาก
7. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.28	.79	มากที่สุด
8. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ	4.44	.72	มากที่สุด
9. ในการเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยส่งเสริมให้ ผู้เรียนรู้จักการเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างถูกต้อง	4.30	.73	มากที่สุด
10. ผู้เรียนสามารถนำวิชาอาชีพ-ตะกร้อไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	4.04	.86	มาก
รวม	4.17	.50	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D.=0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ ได้แก่ การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ ทำให้มีทักษะของกีฬาและออกกำลังกาย ช่วยส่งเสริมให้ ผู้เรียนรู้จักการเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำในกีฬา และช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ($\bar{X} = 4.44$, 4.33, 4.30, 4.28 และ 4.28, S.D.=0.72, 0.65, 0.73, 0.77 และ 0.79)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ
ด้านครูผู้สอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6
ปีการศึกษา 2555 (n = 400)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู	4.53	.64	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาตะกร้อ	4.52	.62	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้าเสมอ	4.38	.68	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมที่จะเป็นครู	4.58	.65	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานในการเรียนการสอน	4.37	.70	มากที่สุด
6. ครูผู้สอนมีความยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน	4.50	.65	มากที่สุด
7. ครูผู้สอนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบในหน้าที่การสอน	4.45	.68	มากที่สุด
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน	4.47	.65	มากที่สุด
9. ครูผู้สอนเน้นการสอนโดยใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเป็นผู้นำผู้ตาม เป็นต้น	4.37	.71	มากที่สุด
10. ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน เช่น การมีสัมมาคารวะ เป็นต้น	4.48	.68	มากที่สุด
รวม	4.46	.47	มากที่สุด

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ ด้านครูผู้สอน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555
โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็น
อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสม
ที่จะเป็นครู ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.65) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากัน 2 ข้อคือ ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศ
ที่สนุกสนานในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.70) และ ครูผู้สอนเน้นการสอนโดยใช้ผู้เรียนเป็น
ศูนย์กลาง เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเป็นผู้นำผู้ตาม เป็นต้น ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.71)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 400)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มีการจัดการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ	4.48	.62	มากที่สุด
2. มีการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	4.29	.69	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้เริ่มจากง่ายไปหายาก	4.39	.69	มากที่สุด
4. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบก่อนการเรียนการสอนเสมอ	4.37	.69	มากที่สุด
5. มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน	4.35	.69	มากที่สุด
6. กิจกรรมที่จัดขึ้นในการเรียนมีความน่าสนใจ	4.23	.76	มากที่สุด
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน	4.19	.77	มาก
8. ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน	4.31	.77	มากที่สุด
9. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมสติปัญญาและจิตวิญญาณ	4.35	.73	มากที่สุด
10. มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์	4.21	.75	มากที่สุด
รวม	4.32	.50	มากที่สุด

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อคือ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.77) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการจัดการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.62)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 400)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.19	.78	มาก
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐาน และทันสมัย	4.20	.76	มาก
3. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	4.13	.79	มาก
4. สถานที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนพลศึกษา	4.12	.81	มาก
5. มีสนามกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.11	.87	มาก
6. สามารถยืมอุปกรณ์กีฬาได้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน	3.96	.86	มาก
7. มีสถานที่สำหรับให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	3.83	.96	มาก
8. สถานที่เก็บอุปกรณ์อยู่ไม่ไกล สะดวกต่อการนำอุปกรณ์มาใช้และเก็บ	4.16	.80	มาก
9. มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	4.27	.74	มากที่สุด
10. สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.26	.74	มากที่สุด
รวม	4.12	.57	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$ (S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ ได้แก่ มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.74) และสื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.74)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิงวิชาชีพ-ตะกร้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 400)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การวัดผลและประเมินผลการเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อมีคะแนน ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	4.36	.68	มากที่สุด
2. มีหลักเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน	4.27	.71	มากที่สุด
3. มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเสมอ	4.38	.72	มากที่สุด
4. การวัดผลและประเมินผลมีความหลากหลาย	4.25	.72	มากที่สุด
5. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล	4.15	.77	มาก
6. มีคะแนนเก็บในทุก ๆ ด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ ลักษณะ อันพึงประสงค์	4.36	.76	มากที่สุด
7. การวัดผลและประเมินผล มีการคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล	4.12	.76	มาก
8. มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล	4.37	.71	มากที่สุด
9. มีการแจ้งผลการทดสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว	4.19	.75	มาก
10. ครูผู้สอนนำผลการวัดผลและประเมินผล มาปรับปรุงกิจกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียน	4.24	.75	มากที่สุด
รวม	4.27	.50	มากที่สุด

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิงวิชาชีพ-ตะกร้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ มีการแจ้งผลการทดสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.72) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.77) และการวัดผลและประเมินผล มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.76) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเสมอ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.72)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา
2555 (n = 400)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้	4.17	.50	มาก
2. ด้านครูผู้สอน	4.46	.47	มากที่สุด
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.32	.50	มากที่สุด
4. ด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.12	.57	มาก
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.27	.50	มากที่สุด
รวม	4.27	.42	มากที่สุด

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา
2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.42)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อทำให้มีทักษะของกีฬาและออกกำลังกาย	4.36	.61	มากที่สุด
2. การเรียนอาชีพ-ตะกร้อทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ	4.10	.72	มาก
3. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อทำให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำในกีฬา	4.26	.68	มากที่สุด
4. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง	4.09	.78	มาก
5. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตาม	4.13	.79	มาก
6. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม	3.92	.84	มาก
7. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็น ผู้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.36	.76	มากที่สุด
8. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ	4.48	.68	มากที่สุด
9. ในการเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยส่งเสริมให้ ผู้เรียนรู้จักการเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างถูกต้อง	4.34	.70	มากที่สุด
10. ผู้เรียนสามารถนำวิชาอาชีพ-ตะกร้อไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	4.14	.83	มาก
รวม	4.22	.50	มากที่สุด

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ ด้านจุดมุ่งหมาย การจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ ได้แก่ ผู้เรียนสามารถนำวิชาอาชีพ-ตะกร้อ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.83) ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนรู้จักการเป็น ผู้นำผู้ตาม ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.79) ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.72) ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.78) และช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียน เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.84) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การเรียนวิชา อาชีพ-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.68)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ ด้านครูผู้สอน ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู	4.58	.60	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาอาชีพ-ตะกร้อ	4.52	.62	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้าเสมอ	4.43	.67	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมที่จะเป็นครู	4.57	.67	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานในการเรียนการสอน	4.42	.71	มากที่สุด
6. ครูผู้สอนมีความยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน	4.46	.70	มากที่สุด
7. ครูผู้สอนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบในหน้าที่การสอน	4.47	.66	มากที่สุด
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน	4.50	.64	มากที่สุด
9. ครูผู้สอนเน้นการสอนโดยใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเป็นผู้นำผู้ตาม เป็นต้น	4.35	.69	มากที่สุด
10. ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน เช่น การมีสัมมาคารวะ เป็นต้น	4.51	.65	มากที่สุด
รวม	4.48	.48	มากที่สุด

จากตาราง 10 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ ด้านครูผู้สอน ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู ($\bar{X} = 5.58$, S.D. = 0.60)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มีการจัดการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ	4.43	.65	มากที่สุด
2. มีการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	4.30	.68	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้เริ่มจากง่ายไปหายาก	4.35	.71	มากที่สุด
4. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบก่อนการเรียนการสอนเสมอ	4.36	.69	มากที่สุด
5. มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน	4.36	.66	มากที่สุด
6. กิจกรรมที่จัดขึ้นในการเรียนมีความน่าสนใจ	4.30	.74	มากที่สุด
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน	4.22	.72	มากที่สุด
8. ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน	4.33	.76	มากที่สุด
9. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตวิญญาณ	4.32	.76	มากที่สุด
10. มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์	4.18	.74	มาก
รวม	4.31	.50	มากที่สุด

จากตาราง 11 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อคือ มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นวิเคราะห์วิจารณ์ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.74) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการจัดการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.65)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.20	.77	มาก
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐาน และทันสมัย	4.18	.76	มาก
3. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	4.13	.75	มาก
4. สถานที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนพลศึกษา	4.16	.78	มาก
5. มีสนามกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.11	.82	มาก
6. สามารถยืมอุปกรณ์กีฬาได้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน	4.00	.83	มาก
7. มีสถานที่สำหรับให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	3.87	.89	มาก
8. สถานที่เก็บอุปกรณ์อยู่ไม่ไกล สะดวกต่อการนำอุปกรณ์มาใช้และเก็บ	4.18	.80	มาก
9. มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	4.26	.72	มากที่สุด
10. สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.25	.73	มากที่สุด
รวม	4.13	.56	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ ได้แก่ มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.72) และ สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.73)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การวัดผลและประเมินผลการเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อมีคะแนนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	4.30	.66	มากที่สุด
2. มีหลักเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน	4.21	.75	มากที่สุด
3. มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเสมอ	4.32	.76	มากที่สุด
4. การวัดผลและประเมินผลมีความหลากหลาย	4.29	.68	มากที่สุด
5. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล	4.14	.76	มาก
6. มีคะแนนเก็บในทุกๆ ด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ ลักษณะอันพึงประสงค์	4.32	.79	มากที่สุด
7. การวัดผลและประเมินผล มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.13	.75	มาก
8. มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล	4.35	.70	มากที่สุด
9. มีการแจ้งผลการทดสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว	4.18	.69	มาก
10. ครูผู้สอนนำผลการวัดผลและประเมินผล มาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.22	.73	มากที่สุด
รวม	4.25	.51	มากที่สุด

จากตาราง 13 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ มีการแจ้งผลการทดสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.69) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.76) และ การวัดผลและประเมินผล มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.75) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.70)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ
ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา
2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้	4.22	.50	มากที่สุด
2. ด้านครูผู้สอน	4.48	.48	มากที่สุด
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.31	.50	มากที่สุด
4. ด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.13	.56	มาก
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.25	.51	มากที่สุด
รวม	4.28	.42	มากที่สุด

จากตาราง 14 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชาย
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวม
อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.42)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ
ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อทำให้มีทักษะของกีฬาและออกกำลังกาย	4.31	.69	มากที่สุด
2. การเรียนเซปัก-ตะกร้อทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ	4.01	.79	มาก
3. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อทำให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา	4.30	.72	มากที่สุด
4. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง	3.95	.74	มาก
5. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตาม	4.05	.78	มาก
6. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม	3.92	.82	มาก
7. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็น ผู้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.20	.81	มาก
8. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ	4.39	.76	มากที่สุด
9. ในกรเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเคลื่อนไหวร่างกายได้ อย่างถูกต้อง	4.26	.76	มากที่สุด
10. ผู้เรียนสามารถนำวิชาเซปัก-ตะกร้อไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	3.93	.88	มาก
รวม	4.13	.51	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านจุดมุ่งหมาย
การจัดการเรียนรู้ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ ได้แก่ การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยให้
ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.76) ทำให้มีทักษะของกีฬาและออกกำลังกาย
($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.69) ทำให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.72) และ
ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.76)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษา-เกษตรกรรม
ด้านครูผู้สอน ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู	4.47	.66	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาชีวศึกษา-เกษตรกรรม	4.51	.62	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้าเสมอ	4.33	.69	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมที่จะเป็นครู	4.59	.63	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานในการเรียนการสอน	4.32	.68	มากที่สุด
6. ครูผู้สอนมีความยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน	4.54	.59	มากที่สุด
7. ครูผู้สอนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบในหน้าที่การสอน	4.43	.70	มากที่สุด
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน	4.45	.66	มากที่สุด
9. ครูผู้สอนเน้นการสอนโดยใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเป็นผู้นำผู้ตาม เป็นต้น	4.38	.72	มากที่สุด
10. ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน เช่น การมีสัมมาคารวะ เป็นต้น	4.45	.70	มากที่สุด
รวม	4.45	.46	มากที่สุด

จากตาราง 16 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษา-เกษตรกรรม ด้านครูผู้สอน
ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา
2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน
มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อย
เหมาะสมที่จะเป็นครู ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.63)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มีการจัดการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ	4.53	.60	มากที่สุด
2. มีการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	4.28	.71	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้เริ่มจากง่ายไปหายาก	4.43	.66	มากที่สุด
4. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบก่อนการเรียนการสอนเสมอ	4.39	.69	มากที่สุด
5. มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน	4.34	.73	มากที่สุด
6. กิจกรรมที่จัดขึ้นในการเรียนมีความน่าสนใจ	4.17	.78	มาก
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน	4.17	.82	มาก
8. ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน	4.30	.77	มากที่สุด
9. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตวิญญาณ	4.39	.70	มากที่สุด
10. มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์	4.22	.75	มากที่สุด
รวม	4.32	.51	มากที่สุด

จากตาราง 17 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ กิจกรรมที่จัดขึ้นในการเรียนมีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.78) และ จัดกิจกรรมการเรียน การสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.82) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการจัดการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.60)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.18	.78	มาก
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐาน และทันสมัย	4.22	.77	มากที่สุด
3. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	4.12	.84	มาก
4. สถานที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนพลศึกษา	4.09	.83	มาก
5. มีสนามกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.11	.91	มาก
6. สามารถยืมอุปกรณ์กีฬาได้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน	3.93	.89	มาก
7. มีสถานที่สำหรับให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	3.78	1.03	มาก
8. สถานที่เก็บอุปกรณ์อยู่ไม่ไกล สะดวกต่อการนำอุปกรณ์มาใช้และเก็บ	4.14	.80	มาก
9. มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	4.26	.76	มากที่สุด
10. สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.28	.74	มากที่สุด
รวม	4.11	.58	มาก

จากตาราง 18 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ได้แก่ สื่อการเรียนการสอน มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.74) มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.76) และ อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอน มีมาตรฐาน และทันสมัย ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.77)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การวัดผลและประเมินผลการเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อมีคะแนนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	4.42	.68	มากที่สุด
2. มีหลักเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน	4.33	.67	มากที่สุด
3. มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเสมอ	4.44	.68	มากที่สุด
4. การวัดผลและประเมินผลมีความหลากหลาย	4.20	.76	มาก
5. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล	4.16	.79	มาก
6. มีคะแนนเก็บในทุกๆ ด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ ลักษณะอันพึงประสงค์	4.40	.72	มากที่สุด
7. การวัดผลและประเมินผล มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.12	.77	มาก
8. มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล	4.39	.71	มากที่สุด
9. มีการแจ้งผลการทดสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว	4.20	.80	มาก
10. ครูผู้สอนนำผลการวัดผลและประเมินผล มาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.26	.76	มากที่สุด
รวม	4.29	.50	มากที่สุด

จากตาราง 19 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ได้แก่ การวัดผลและประเมินผลมีความหลากหลาย มีการแจ้งผลการทดสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล และการวัดผลและประเมินผลมีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.20$, 4.20, 4.16 และ 4.12 และ S.D. = 0.76, 0.80, 0.79 และ 0.77 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.68)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ
ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา
2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้	4.13	.51	มาก
2. ด้านครูผู้สอน	4.45	.46	มากที่สุด
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.32	.51	มากที่สุด
4. ด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.11	.58	มาก
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.29	.50	มากที่สุด
รวม	4.26	.42	มากที่สุด

จากตาราง 20 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนหญิง
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวม
ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.42)

ตาราง 21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 ระหว่าง
เพศชาย กับ เพศหญิง

ความคิดเห็น	ขนาดกลาง (n = 200)		ขนาดใหญ่ (n = 200)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	1. ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้	4.22	.50	4.13		
2. ด้านครูผู้สอน	4.48	.48	4.45	.46	0.72	.472
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.31	.50	4.32	.51	0.10	.921
4. ด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.13	.56	4.11	.58	0.38	.705
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.25	.51	4.29	.50	0.90	.371

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า นักเรียนชาย กับ นักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ออนไลน์
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ
 ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่
 การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อทำให้มีทักษะของกีฬาและออกกำลังกาย	4.22	.68	มากที่สุด
2. การเรียนอาชีพ-ตะกร้อทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ	4.05	.76	มาก
3. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อทำให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำใจนักกีฬา	4.24	.72	มากที่สุด
4. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย ในตนเอง	3.92	.75	มาก
5. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตาม	4.08	.77	มาก
6. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรม และจริยธรรม	3.90	.84	มาก
7. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็น ผู้รู้จักการใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์	4.31	.79	มากที่สุด
8. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ	4.36	.74	มากที่สุด
9. ในการเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเคลื่อนไหว ร่างกายได้อย่างถูกต้อง	4.22	.74	มากที่สุด
10. ผู้เรียนสามารถนำวิชาอาชีพ-ตะกร้อไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในชีวิตประจำวันได้	4.08	.82	มาก
รวม	4.14	.51	มาก

จากตาราง 22 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ ด้านจุดมุ่งหมาย
 การจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ ได้แก่ การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยให้
 ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ ช่วยให้ผู้เรียนเป็น ผู้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทำให้
 ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำใจนักกีฬา ทำให้มีทักษะของกีฬาและออกกำลังกาย และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน
 รู้จักการเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 4.36$, 4.31, 4.24, 4.22 และ 4.22 และ S.D. = 0.74,
 0.79, 0.72, 0.68 และ 0.74 ตามลำดับ)

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ ด้านครูผู้สอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู	4.49	.63	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาอาชีพ-ตะกร้อ	4.43	.65	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้าเสมอ	4.34	.68	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมที่จะเป็นครู	4.51	.69	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานในการเรียนการสอน	4.29	.73	มากที่สุด
6. ครูผู้สอนมีความยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน	4.38	.71	มากที่สุด
7. ครูผู้สอนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบในหน้าที่การสอน	4.29	.73	มากที่สุด
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน	4.37	.70	มากที่สุด
9. ครูผู้สอนเน้นการสอนโดยใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเป็นผู้นำผู้ตาม เป็นต้น	4.26	.74	มากที่สุด
10. ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน เช่น การมีสัมมาคารวะ เป็นต้น	4.42	.72	มากที่สุด
รวม	4.38	.48	มากที่สุด

จากตาราง 23 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ ด้านครูผู้สอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมที่จะเป็นครู ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.69)

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มีการจัดการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ	4.39	.60	มากที่สุด
2. มีการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	4.14	.68	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้เริ่มจากง่ายไปหายาก	4.30	.69	มากที่สุด
4. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบก่อนการเรียนการสอนเสมอ	4.28	.69	มากที่สุด
5. มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน	4.26	.68	มากที่สุด
6. กิจกรรมที่จัดขึ้นในการเรียนมีความน่าสนใจ	4.20	.75	มาก
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน	4.04	.78	มาก
8. ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน	4.20	.78	มาก
9. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตวิญญาณ	4.22	.77	มากที่สุด
10. มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์	4.11	.76	มาก
รวม	4.21	.50	มากที่สุด

จากตาราง 24 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ ได้แก่ กิจกรรมที่จัดขึ้นในการเรียนมีความน่าสนใจ ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน มีการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและวิเคราะห์วิจารณ์ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.20, 4.20, 4.14, 4.11$ และ 4.04 และ S.D. = 0.75, 0.78, 0.68, 0.76 และ 0.78 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.60)

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.11	.77	มาก
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐาน และทันสมัย	4.12	.80	มาก
3. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	4.00	.80	มาก
4. สถานที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนพลศึกษา	4.15	.79	มาก
5. มีสนามกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.14	.80	มาก
6. สามารถยืมอุปกรณ์กีฬาได้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน	3.86	.85	มาก
7. มีสถานที่สำหรับให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	3.86	.92	มาก
8. สถานที่เก็บอุปกรณ์อยู่ไม่ไกล สะดวกต่อการนำอุปกรณ์มาใช้และเก็บ	4.13	.81	มาก
9. มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	4.22	.77	มากที่สุด
10. สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.17	.76	มาก
รวม	4.07	.57	มาก

จากตาราง 25 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อคือ มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.77)

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อมีคะแนน ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	4.24	.66	มากที่สุด
2. มีหลักเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน	4.09	.71	มาก
3. มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเสมอ	4.23	.71	มากที่สุด
4. การวัดผลและประเมินผลมีความหลากหลาย	4.11	.73	มาก
5. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล	4.08	.73	มาก
6. มีคะแนนเก็บในทุกๆ ด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ ลักษณะ อันพึงประสงค์	4.23	.76	มากที่สุด
7. การวัดผลและประเมินผล มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.02	.74	มาก
8. มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล	4.28	.72	มากที่สุด
9. มีการแจ้งผลการทดสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว	4.09	.70	มาก
10. ครูผู้สอนนำผลการวัดผลและประเมินผล มาปรับปรุงกิจกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียน	4.14	.77	มาก
รวม	4.15	.47	มาก

จากตาราง 26 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านการวัดผล และประเมินผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ ได้แก่ มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้เซปัก-ตะกร้อมีคะแนนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเสมอ และ มีคะแนนเก็บในทุกๆ ด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ ลักษณะ อันพึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.28, 4.24, 4.23$ และ 4.23 และ S.D. = 0.72, 0.66, 0.71 และ 0.76 ตามลำดับ)

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6
ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้	4.14	.51	มาก
2. ด้านครูผู้สอน	4.38	.48	มากที่สุด
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.21	.50	มากที่สุด
4. ด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.07	.57	มาก
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.15	.47	มาก
รวม	4.19	.40	มาก

จากตาราง 27 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา
2555 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.40)

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ
 ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขต
 พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อทำให้มีทักษะของกีฬาและออกกำลังกาย	4.45	.60	มากที่สุด
2. การเรียนอาชีพ-ตะกร้อทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ	4.06	.75	มาก
3. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อทำให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำในกีฬา	4.32	.69	มากที่สุด
4. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง	4.11	.76	มาก
5. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตาม	4.10	.81	มาก
6. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม	3.94	.82	มาก
7. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็น ผู้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.25	.79	มากที่สุด
8. การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ	4.51	.70	มากที่สุด
9. ในกรเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเคลื่อนไหวร่างกายได้ อย่างถูกต้อง	4.37	.72	มากที่สุด
10. ผู้เรียนสามารถนำวิชาอาชีพ-ตะกร้อไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	4.00	.90	มาก
รวม	4.21	.50	มากที่สุด

จากตาราง 28 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ ด้านจุดมุ่งหมาย
 การจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ ได้แก่ การเรียนวิชาอาชีพ-ตะกร้อช่วยเสริมสร้าง
 ให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตาม ทำให้ผู้เรียนมีความรู้
 เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ผู้เรียนสามารถนำวิชาอาชีพ-ตะกร้อ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
 ได้ และ ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{X} = 4.11$, 4.10, 4.06, 4.00 และ 3.94
 และ S.D. = 0.76, 0.81, 0.75, 0.90 และ 0.82 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเรียนวิชา
 อาชีพ-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.70)

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ ด้านครูผู้สอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู	4.57	.64	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาอาชีพ-ตะกร้อ	4.61	.57	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้าเสมอ	4.42	.68	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมที่จะเป็นครู	4.64	.60	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานในการเรียนการสอน	4.45	.66	มากที่สุด
6. ครูผู้สอนมีความยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน	4.62	.56	มากที่สุด
7. ครูผู้สอนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบในหน้าที่การสอน	4.61	.58	มากที่สุด
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน	4.58	.58	มากที่สุด
9. ครูผู้สอนเน้นการสอนโดยใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเป็นผู้นำผู้ตาม เป็นต้น	4.47	.66	มากที่สุด
10. ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน เช่น การมีสัมมาคารวะ เป็นต้น	4.55	.62	มากที่สุด
รวม	4.55	.45	มากที่สุด

จากตาราง 29 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ-ตะกร้อ ด้านครูผู้สอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมที่จะเป็นครู ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.60)

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มีการจัดการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ	4.56	.64	มากที่สุด
2. มีการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	4.43	.68	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้เริ่มจากง่ายไปหายาก	4.48	.68	มากที่สุด
4. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบก่อนการเรียนการสอนเสมอ	4.47	.68	มากที่สุด
5. มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน	4.43	.69	มากที่สุด
6. กิจกรรมที่จัดขึ้นในการเรียนมีความน่าสนใจ	4.26	.77	มากที่สุด
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน	4.35	.73	มากที่สุด
8. ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน	4.42	.73	มากที่สุด
9. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตวิญญาณ	4.49	.66	มากที่สุด
10. มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์	4.30	.73	มากที่สุด
รวม	4.42	.49	มากที่สุด

จากตาราง 30 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการจัดการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.64)

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.27	.78	มากที่สุด
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐาน และทันสมัย	4.29	.72	มากที่สุด
3. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	4.26	.77	มากที่สุด
4. สถานที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนพลศึกษา	4.10	.82	มาก
5. มีสนามกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.08	.93	มาก
6. สามารถยืมอุปกรณ์กีฬาได้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน	4.07	.85	มาก
7. มีสถานที่สำหรับให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	3.80	1.00	มาก
8. สถานที่เก็บอุปกรณ์อยู่ไม่ไกล สะดวกต่อการนำอุปกรณ์มาใช้และเก็บ	4.18	.79	มาก
9. มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	4.31	.71	มากที่สุด
10. สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.36	.71	มากที่สุด
รวม	4.17	.56	มาก

จากตาราง 31 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ ได้แก่ สื่อการเรียน การสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ต่างๆ อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐานและทันสมัย อุปกรณ์กีฬามีสัดส่วนเพียงพอกับ จำนวนผู้เรียน และอุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี ($\bar{X} = 4.36, 4.31, 4.29, 4.27$ และ 4.26 และ S.D. = 0.71, 0.71, 0.72, 0.78, 0.77 ตามลำดับ)

ตาราง 32 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การวัดผลและประเมินผลการเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อมีคะแนน ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	4.47	.67	มากที่สุด
2. มีหลักเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน	4.45	.66	มากที่สุด
3. มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเสมอ	4.53	.70	มากที่สุด
4. การวัดผลและประเมินผลมีความหลากหลาย	4.39	.68	มากที่สุด
5. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล	4.22	.80	มากที่สุด
6. มีคะแนนเก็บในทุกๆ ด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ ลักษณะ อันพึงประสงค์	4.49	.74	มากที่สุด
7. การวัดผลและประเมินผล มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.22	.77	มากที่สุด
8. มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล	4.46	.68	มากที่สุด
9. มีการแจ้งผลการทดสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว	4.29	.77	มากที่สุด
10. ครูผู้สอนนำผลการวัดผลและประเมินผล มาปรับปรุงกิจกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียน	4.33	.71	มากที่สุด
รวม	4.38	.51	มากที่สุด

จากตาราง 32 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ด้านการวัดผล และประเมินผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเสมอ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.70)

ตาราง 33 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6
ปีการศึกษา 2555 (n = 200)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้	4.21	.50	มากที่สุด
2. ด้านครูผู้สอน	4.55	.45	มากที่สุด
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.42	.49	มากที่สุด
4. ด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.17	.56	มาก
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.38	.51	มากที่สุด
รวม	4.35	.43	มากที่สุด

จากตาราง 33 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา
2555 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.43)

ตาราง 34 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 ระหว่าง
นักเรียนโรงเรียนขนาดกลาง กับ นักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่

ความคิดเห็น	ขนาดกลาง (n = 200)		ขนาดใหญ่ (n = 200)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	1. ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้	4.14	.51	4.21		
2. ด้านครูผู้สอน	4.38	.48	4.55	.45	3.72*	.000
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.21	.50	4.42	.49	4.14*	.000
4. ด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.07	.57	4.17	.56	1.65	.099
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.15	.47	4.38	.51	4.81*	.000

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนในสถานศึกษาขนาดกลาง กับ นักเรียนที่เรียน ใน
สถานศึกษาขนาดใหญ่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6
ปีการศึกษา 2555 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันในด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอน
และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ ด้านการวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นด้านอื่นๆ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555

จากการนำข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มาวิเคราะห์
และแจกแจงความถี่ แยกเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากข้อที่มีความถี่สูงสุดไปยังข้อที่มีความถี่น้อยสุด
ได้ผลดังนี้

ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้

1. มีจุดมุ่งหมายชัดเจน เช่น กำหนดให้มีการฝึกให้ออกกำลังกายและเล่นตะกร้อ
เป็น สามาถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (f = 4 คน)
2. ส่วนใหญ่มีการกำหนดจุดมุ่งหมายที่ค่อนข้างดี เนื่องจากมีการจัดการทดสอบ
ต่างๆ หลากหลาย มีแนวทางให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (f = 2 คน)
3. มีกิจกรรมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน (f = 2 คน)

ด้านครูผู้สอน

1. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดีเหมาะสมกับการเป็นครูพลศึกษา (f = 8 คน)
2. ครูผู้สอนมีทักษะในวิชาเซปัก-ตะกร้อ ดี (f = 2 คน)
3. ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน (f = 2 คน)
4. ครูผู้สอนมีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการสอนเสมอ (f = 2 คน)
5. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพ และมีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน (f = 2 คน)
6. ครูผู้สอนมีการสาธิตและให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ โดยเฉพาะทักษะที่ยากๆ (f=2 คน)

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูผู้สอนสอนดี ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน (f = 8 คน)
2. มีวิธีการสอนที่เข้าใจง่าย ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว (f = 3 คน)
3. ครูผู้สอนควรมีกิจกรรมที่หลากหลายหรือเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ๆ (f = 2 คน)

ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

1. ควรมีสนามกีฬาตะกร้อให้มากกว่านี้ (f = 9 คน)
2. อุปกรณ์กีฬามีน้อยเกินไปไม่เพียงพอกับนักเรียน (f = 6 คน)
3. อุปกรณ์กีฬาบางประเภทเก่าเกินไป ไม่ค่อยสมบูรณ์ (f = 3 คน)

ด้านการวัดผลและการประเมินผล

1. การวัดผลและประเมินผลจะต้องมีความเที่ยงตรงและยุติธรรม (f = 3 คน)
2. การวัดผลและประเมินผล ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (f = คน)
3. ครูผู้สอนควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล (f = 2 คน)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2555
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2555 จำแนกตามเพศและขนาดของโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 5,450 คน เป็นชาย 2,924 คน หญิง 2,526 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 ที่ผ่านการเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อมาแล้ว จาก การประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนระดับ .05 ที่จำนวนประชากร 6,000 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 361 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่
  - 1.1 เพศ คือ นักเรียนชายและหญิง
  - 1.2 ขนาดของสถานศึกษา คือ นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่
2. ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2555 แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดผลและประเมินผล

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาเซปัก-ตะกร้อแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ สาระพลศึกษาเซปัก-ตะกร้อแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผ่านการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน และ หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient of Alpha) ของครอนบาช (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาเซปัก-ตะกร้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Form Questionnaires)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอลงหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถาม
2. ขอลงหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
4. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ (f) และหาร้อยละ (%)
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยเป็นระดับความคิดเห็น

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระ พลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 จำแนกตามตัวแปรต้น โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test Independent)

4. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 มาสรุปเป็นรายด้าน
5. นำเสนอข้อมูลของการวิจัยในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

สภาพภาพทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ประกอบด้วยนักเรียนจากโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 200 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ หญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และนักเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 200 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ นักเรียนหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

1. **ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555** โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.42) และจำแนกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

1.1 ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ ได้แก่ การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ ทำให้มีทักษะของกีฬาและออกกำลังกาย ช่วยส่งเสริมให้ ผู้เรียนรู้จักการเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้มีน้ำใจ นักกีฬา และช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ($\bar{X} = 4.44, 4.33, 4.30, 4.28$ และ 4.28, S.D. = 0.72, 0.65, 0.73, 0.77 และ 0.79)

1.2 ด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมที่จะเป็นครู ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.65) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากัน 2 ข้อคือ ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.70) และ ครูผู้สอนเน้นการสอนโดยใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเป็นผู้นำผู้ตาม เป็นต้น ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.71)

1.3 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อคือ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.77) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ

มีการจัดการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.62)

1.4 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$ (S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ ได้แก่ มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.74) และ สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.74)

1.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ มีการแจ้งผลการทดสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.75) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล และ ประเมินผล ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.77) และการวัดผลและประเมินผล มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.76) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเสมอ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.72)

2. ความคิดเห็นของนักเรียน จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ได้ดังนี้

2.1 นักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.42) และจำแนกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

2.1.1 ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ ได้แก่ ผู้เรียนสามารถนำวิชาเซปัก-ตะกร้อไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.83) ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตาม ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.79) ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.72) ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.78) และ ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.84) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.68)

2.1.2 ด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.60)

2.1.3 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อคือ มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นวิเคราะห์วิจารณ์ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.74) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการจัดการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.65)

2.1.4 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ ได้แก่ มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.72) และ สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.73)

2.1.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ มีการแจ้งผลการทดสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.69) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล และ ประเมินผล ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.76) และการวัดผลและประเมินผล มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.75) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีความยุติธรรมในการวัดผล และประเมินผล ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.70)

2.2 นักเรียนหญิง

นักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.42)

2.2.1 ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ ได้แก่ การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.76) ทำให้มีทักษะของกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.69) ทำให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.72) และ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.76)

2.2.2 ด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมที่จะเป็นครู ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.63)

2.2.3 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ กิจกรรมที่จัดขึ้นในการเรียนมีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.78) และ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.82) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการจัดการเรียนรู้ โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.60)

2.2.4 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ได้แก่ สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.74) มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.76) และ อุปกรณ์กีฬา ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐาน และทันสมัย ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.77)

2.2.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ได้แก่ การวัดผล และ ประเมินผล มีความหลากหลาย มีการแจ้งผลการทดสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน

การกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล และมีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.20$, 4.20, 4.16 และ 4.12 และ S.D. = 0.76, 0.80, 0.79 และ 0.77 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.68)

2.3 นักเรียน โรงเรียนขนาดกลาง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.40) และจำแนกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

2.3.1 ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ ได้แก่ การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทำให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นผู้นำในกีฬา ทำให้มีทักษะของกีฬาและออกกำลังกาย และ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 4.36$, 4.31, 4.24, 4.22 และ 4.22 และ S.D. = 0.74, 0.79, 0.72, 0.68 และ 0.74 ตามลำดับ)

2.3.2 ด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมที่จะเป็นครู ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.69)

2.3.3 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ ได้แก่ กิจกรรมที่จัดขึ้นในการเรียนมีความน่าสนใจ ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน มีการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและวิเคราะห์วิจารณ์ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.20$, 4.20, 4.14, 4.11 และ 4.04 และ S.D. = 0.75, 0.78, 0.68, 0.76 และ 0.78 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.60)

2.3.4 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.77)

2.3.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ ได้แก่ มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล การวัดผลประเมินผลมีคะแนนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเสมอ และมีคะแนนเก็บในทุกๆ ด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ ลักษณะอันพึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.28$, 4.24, 4.23 และ 4.23 และ S.D.=0.72, 0.66, 0.71 และ 0.76 ตามลำดับ)

2.4 นักเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.43) และจำแนกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

2.4.1 ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ ได้แก่ การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียน รู้จักการเป็นผู้นำผู้ตาม ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ผู้เรียนสามารถนำวิชาเซปัก-ตะกร้อ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{X} = 4.11$, 4.10, 4.06, 4.00 และ 3.94 และ S.D. = 0.76, 0.81, 0.75, 0.90 และ 0.82 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.70)

2.4.2 ด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุดคือ ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมที่จะเป็นครู ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.60)

2.4.3 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการจัดการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.64)

2.4.4 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ ได้แก่ สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐานและทันสมัย อุปกรณ์กีฬา มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน และ อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี ($\bar{X} = 4.36$, 4.31, 4.29, 4.27 และ 4.26 และ S.D. = 0.71, 0.71, 0.72, 0.78, 0.77 ตามลำดับ)

2.4.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบเสมอ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.70)

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ปีการศึกษา 2555 ตามตัวแปรที่ศึกษาพบว่า

3.1 นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ไม่แตกต่างกัน

3.2 นักเรียนที่เรียนในสถานศึกษาขนาดกลาง กับ นักเรียนที่เรียนในสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันในด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ และด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

จากผลการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ และด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยเห็นว่า จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายความคิดเห็นของนักเรียนในแต่ละด้านได้ ดังนี้

1.1 ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจจะ เป็นเพราะว่า การเรียนเซปัก-ตะกร้อ ทำให้นักเรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ ช่วยให้นักเรียนมี ทักษะของกีฬาและการออกกำลังกาย มีการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาตรงกับจุดมุ่งหมายและความต้องการ ของนักเรียน ดังที่ บุชเชอร์ (ชาญณรงค์ คำเพชร. 2548: 8; อ้างอิงจาก Bucher. 1960: 31) ได้กล่าว ไว้ว่าว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในขบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดการ พัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อการเป็นพลเมืองดีโดยใช้กิจกรรมต่างๆ ที่เลือกเฟ้นแล้ว เพื่อเป็นสื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ข้างต้น

1.2 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครู ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมที่จะเป็นครู มีความรู้ มีทักษะในวิชา เซปัก-ตะกร้อเป็นอย่างดี ดังที่ บุชเชอร์ (Bucher. 1972: 562 – 568) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติครูพลศึกษา ว่า ครูพลศึกษาจะต้องเป็นบุคคลที่แต่งกายสุภาพเรียบร้อย มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์สามารถ ปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ดี มีความเป็นนักวิชาการ มีทักษะทางกลไก มีความสามารถในทักษะกีฬาตะกร้อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาภรณ์ ศรีเกียรติ (2551: บทคัดย่อ) ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2550 ด้านครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

1.3 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งก็อาจจะ เป็นเพราะว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ครูผู้สอนจะแจ้งจุดประสงค์ การเรียนรู้ก่อนเรียน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะมีการสาธิตให้นักเรียนดูจนเข้าใจแล้วจึงให้นักเรียน

ฝึกปฏิบัติ สอดคล้องกับ สมคิด ชิตประสงค์ (2521: 27 – 28) ที่กล่าวถึงหลักการสอนพลศึกษาข้อหนึ่งไว้ว่า ควรให้นักเรียนรู้จักจุดมุ่งหมายและประโยชน์ที่ได้รับของการเรียน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนการสอน และยังสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 263 – 272) ที่กล่าวไว้ว่า ชั้นสอน (Teaching Phase) เป็นขั้นตอนการสอนพลศึกษาที่สำคัญสูงสุด โดยเฉพาะการสอนทักษะและเป็นขั้นที่ต้องอาศัยกระบวนการของการใช้ความรู้ และเทคนิคของครูเป็นอย่างมาก เพื่อให้ให้นักเรียนได้รู้ถึงวิธีการและท่าทางที่ถูกต้องของการปฏิบัติทักษะต่างๆ หลังจากนั้นจึงต่อยอดด้วยขั้นฝึกหัด (Practice Phase) คือ การให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มเติมจากที่ครูสอน

1.4 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก นักเรียนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก แสดงว่า นักเรียนเห็นความสำคัญของสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งจะต้องมีเพียงพอทันสมัย สามารถหยิบใช้ได้สะดวกและปลอดภัย ดังที่ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541: 218) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้จะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยอื่นๆ ประกอบอีกหลายๆ ด้าน ปัจจัยและสภาพดังกล่าวประกอบด้วย อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการบริหารหลักสูตร ครูผู้สอนพลศึกษา ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษาตามหลักสูตรมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาภรณ์ ศรีเกียรติ (2551: บทคัดย่อ) ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร ปีการศึกษา 2550 ด้านสถานที่และอุปกรณ์ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งก็อาจจะ เป็นเพราะว่า นักเรียนเองเห็นความสำคัญในเรื่องของการวัดผลและประเมินผล นักเรียนต้องการให้ ครูผู้สอนแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการวัดผลและประเมินผล เพราะการทดสอบก็พาตะกร้อจะมีทั้งทฤษฎี และปฏิบัติ เช่น ความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ เป็นต้น ดังที่ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 31) ได้ให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลไว้ว่า ครูพลศึกษาจะต้องวัดผลและประเมินผลนักเรียน ตามจุดมุ่งหมาย ของวิชาพลศึกษา ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกทักษะ สมรรถภาพทางกาย บุคลิกภาพครูพลศึกษา สามารถนำมาใช้หลักการเป็นขอบข่ายในการวัดผลและประเมินผลนักเรียนได้ต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัย ของ กาวิน กาญจนบุระ (2550: บทคัดย่อ) ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากรีฑาของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร ปีการศึกษา 2549 ด้านวัดผล และประเมินผล พบว่า ครูพลศึกษา และนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาเซียน-ตะกร้อ ของนักเรียน ชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ระหว่างนักเรียนชายกับหญิง จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็น ต่อการเรียนวิชาอาเซียน-ตะกร้อไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนก็ใช้วิธีการสอนแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก มีการอธิบายและสาธิตให้ดูก่อน แล้วจึงให้นักเรียนปฏิบัติตาม และที่สำคัญคือมีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล จึงอาจทำให้นักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาเซียน-ตะกร้อนั้น

มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะเพื่อนำไปใช้ในการออกกำลังกาย และถือเป็นการสืบสานวัฒนธรรมในด้านกีฬาไทยอีกด้วย ไม่ได้มุ่งเน้น เพื่อการแข่งขันหรือเพื่อเป็นนักกีฬา การเรียนเซปัก-ตะกร้อช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีความสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นผู้มีทักษะกีฬาและการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 3 มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 26) และสอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 22 – 27) ที่กล่าวไว้ว่า การสอนพลศึกษาทำให้พัฒนาด้านร่างกาย พัฒนาด้านจิตใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ การมีน้ำใจนักกีฬา พัฒนาด้านทักษะจากการทำงานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาภรณ์ ศรีเกียรติ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิตธานี ปีการศึกษา 2550 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ระหว่างนักเรียน ในโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลาง กับ นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความแตกต่างในด้านจำนวนบุคลากรหรือครูผู้สอน นักเรียน วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล ตลอดจนเรื่องของงบประมาณ เป็นต้น ซึ่งในโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีความพร้อมในด้านต่างๆ มีบุคลากรที่เพียงพอมากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ครูผู้สอนจะมีเวลาเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ และโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีโอกาสคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียน มีจำนวนสื่ออุปกรณ์ที่เพียงพอ มีวิธีการสอนหรือกิจกรรมที่หลากหลาย เป็นต้น จึงทำให้ภาพรวมออกมาต่างกัน สอดคล้องกับ สุภาภรณ์ เกษมสุขจรัสแสง (2556: ออนไลน์) ที่กล่าวไว้ว่า โรงเรียนขนาดใหญ่จะมีความพร้อมในทุกๆ ด้าน เช่น อาคารเรียน หอประชุมขนาดใหญ่ สนามกีฬาเกือบทุกชนิด สื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน เทคโนโลยีสารสนเทศ ศูนย์การเรียน ห้องปฏิบัติการทั้งวิชาสามัญและวิชาอาชีพ ยานพาหนะสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน เมื่อเป็นโรงเรียนที่มีความพร้อม มีชื่อเสียง มีความสะดวกสบาย ทำให้นักเรียนเก่งๆ มีความต้องการเข้ามาเรียน ผู้ปกครองเองก็ช่วยผลักดันส่งเสริม ทำให้โรงเรียนขนาดใหญ่เหล่านี้สามารถคัดเลือกนักเรียนได้ตามต้องการ ได้ทั้งเด็กที่มีความสามารถและมีความพร้อม ซึ่งเด็กเหล่านี้ มักจะแข่งกันเรียนมากกว่าจะแค่ฟังครูสอนอย่างเดียว และการมีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอ ซึ่งครูผู้สอนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ สุวิทย์ มูลคำ; และ อรทัย มูลคำ (2546) กล่าวว่า บทบาทครูผู้สอนต้องวางแผนและเตรียมชุดการสอนพร้อมอุปกรณ์ต่างๆ ดูแลและให้ความช่วยเหลือผู้เรียน และเป็นแหล่งความรู้สำหรับผู้เรียน สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548)

กล่าวว่า วิธีการสอนพลศึกษามีหลายแบบและหลายวิธีด้วยกัน และแต่ละวิธีก็อาจจะเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ และเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพที่แท้จริง จำนวนและขนาดของอุปกรณ์ และวัสดุที่จัดหามาควรจะเป็นไปตามหลักการ และมีจำนวนเป็นไปตามอัตราส่วนของจำนวนนักเรียน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ควรมีการปลูกฝังให้นักเรียนได้เห็นคุณค่า รวมทั้งการอนุรักษ์กีฬาตะกร้อให้ยาวนาน และแพร่หลายมากยิ่งขึ้น เช่น ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการเล่น, การแข่งขันและจัดกิจกรรมเนื่องในโอกาสต่างๆ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบกับกีฬาไทยๆ ชนิดอื่นบ้าง
2. ควรนำผลการวิจัยนี้ไปพัฒนา ศึกษาการเล่นกีฬาตะกร้อประเภทต่างๆ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงฯ.
- กฤษณะ แซ่มเงิน. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ ปีการศึกษา 2548. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษณา สิงห์โตแก้ว. (2551). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชีของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาวิณ กาญจนบุระ. (2550). ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาการีฑาของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาดุรธานี. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2529). วิธีสอนวิชาเอกพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จรรยาศักดิ์ เบญจมาตย์. (2551). ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียน การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรุวรรณ บุญรอด. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน เตรียมทหาร ปีการศึกษา 2448. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2538). จิตวิทยาการบริหาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2542). ทศนคติความเชื่อพฤติกรรมวัดการพยากรและเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- ชนะ ฤทธิธรรม. (2549). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง สาขาพลศึกษา หลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญณรงค์ คำเพชร. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นาม จงเจียมจิตต์. (2534). แบบทดสอบวิชาพลานามัย พ 0216 ตะกร้อ. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

- นิภา เมธาวีชัย. (2536). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเอกสารตำรา สถาบันราชภัฏ
ธนบุรี.
- บุญเจือ สุวรรณพฤษ. (2523, มกราคม). ความสำคัญของบุคลิกภาพของครูผู้สอน. วารสารสุขศึกษา
พลศึกษา และสหันทนาการ. 1(6): 11 – 12.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2531). การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
โอเดียนสโตร์.
- ผาณิต บิลมาศ. (2530). การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- พรฤดี ฮวดเฮง. (2553). การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552.
ปริญญาพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2532). การทดสอบและการประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินต์ติ้งแฮสส์.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2517). การพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: พัทธอักษร.
- . (2532). การกีฬา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินต์ติ้งแฮสส์.
- ลาวัลย์ จักรานวัณ. (2540). ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโทภาคพิเศษสาขาบริหารธุรกิจ
(M.B.A.) สังกัดวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ต่อการจัดการศึกษา ภาคพิเศษ.
ปริญญาพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2548). รวบรวมความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผล
ทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิญญา วิศาลาภรณ์. (2533). การสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- . (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- . (2541). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วาสนา ถนอมสุทธิ. (2545). การประเมินการจัดการเชิงคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงราย:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2556, จาก
ฐานข้อมูลปริญญาพนธ์ TDC.
- ศรันย์ พงษ์รัตนากุล. (2549). ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และอาจารย์นิเทศ
ที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตเอกพลศึกษาคณะพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2548. ปริญญาพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ศุภกาญจน์ เกษมสุขจรัสแสง. (2556). *โรงเรียนสมบูรณ์แบบ*. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://ae.edu.swu.ac.th/websnong/web01/web451/school.htm>
- สมคิด ชิดประสงค์. (2521). *หลักการสอนพลศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมปอง ปานสุข. (2542). *ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2556, จาก [ฐานข้อมูลการวิจัย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา](#).
- สาคร ศิริจันทร์. (2550). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพจน์ ปรานี. (2539). *คู่มือการฝึกสอนกีฬาเซปัก-ตะกร้อ (ขั้นพื้นฐาน)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุภาภรณ์ ศรีเกียรติ. (2551). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2550*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมาลี ประทุมมา. (2554). *การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 ปีการศึกษา 2553*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ มูลคำ; และ อรทัย มูลคำ. (2546). *20 วิธีการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ สว่างโรจน์. (2546). *ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2540). *สาระน่ารู้เกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- อักษร มากพูน. (2545). *ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานธุรการโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานธุรการ อาจารย์ในโรงเรียน และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2556, จาก <http://www.thaitheiss.org/detail.php?id=3043>
- Beaver, Mary Guy. (2000). A Survey of Physical Education Program in the Community Colleges of North Carolina. *Dissertation Abstracts International*. 61 – 10A.
- Best, J. W. (1997). *Research in Education*. (3rd ed). New Jersey: Prentice Hall.
- Bucher, Charles A. (1972). *Foundation of Physical Education*. 6th ed. Saint Louis: The C.V. Mosby.

- Chi. X. (1993, May). Chinese's College Students' Perceived Value of Physical Activity. *Dissertation Abstracts International*. 53(10): 42.
- Cope, Lrorm David. (1992). Student Attitudes Toward Teacher Behavior and Program Content Within Physical Education. *Dissertation Abstracts*. 30(4): 961.
- Kolasa, Blair J. (1996). *Introduction to Behavioral Science for Business*. New York: John Wiley Sons.
- Kolesnik, W. L. (1970). *Educational Psychology*. 2nd ed. New York: McGraw-Hill Book.
- Good, C. V. (1959). *Dictionary of Education*. New York: McGraw Hill.
- Guralnik, J. T. (1976). *Psychology of the Classroom Englewood Cliffs*. New Jersey: Prentice Hall.
- Krejcie, Robert V.; & Morgan, Daryle W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30: 607 – 610.
- Luke, M. D.; & Gary D., Sinclair. (1996). Gender Differences in Adolescents' Attitudes Toward, School Physical Education. *Journal of Teaching in Physical Education*. pp. 31 – 46.
- Oskamp, Stuart. (1997). *Attitudes and Opinions*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Ray, M. C. (1981, February). A Comparison of College Students Attitude Enrolled in Required Classes. *Dissertation Abstracts International*. (41): 2561 – A.
- Stoker, Steven Vauhn. (1999, February). Physical and Health Education Curriculums; Middle School Students Attitudes Toward a Collaborative Approach. *Dissertation Abstracts International*. 37 (01): 608 A.
- Triandis, H. C. (1971). *Attitudes and Attitudes Change*. New York: John Willey & Sons.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาวิชาเซปัก-ตะกร้อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 6 ปีการศึกษา 2555

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555 จึงขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน คำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์เพื่อใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเซปัก-ตะกร้อ ในโอกาสต่อไป

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ

โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้
2. ด้านครูผู้สอน
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ถือเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของนักเรียน การนำเสนอข้อมูลจะนำเสนอในภาพรวม เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือ

นายนิพนธ์ ท้าวพา
 นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงตามสภาพความเป็นจริง
ของนักเรียน

1. เพศ

- ชาย
 หญิง

2. ระดับชั้น

- มัธยมศึกษาปีที่ 2
 มัธยมศึกษาปีที่ 3

3. ประเภทของโรงเรียน

- ขนาดกลาง
 ขนาดใหญ่

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาเซปัก-ตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 ปีการศึกษา 2555

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามต่อไปนี้ให้ชัดเจน และตอบคำถามนี้ตาม
ความคิดเห็น ของนักเรียน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน ให้
ครบทุกข้อ ตามเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง มากที่สุด
4 หมายถึง มาก
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย
1 หมายถึง น้อยที่สุด

1. ด้านจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อทำให้มีทักษะของกีฬาและ ออกกำลังกาย					
2. การเรียนเซปัก-ตะกร้อทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับ การดูแลสุขภาพ					
3. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อ ทำให้ผู้เรียนรู้จักการเป็น ผู้มีน้ำใจนักกีฬา					
4. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียน มีระเบียบวินัยในตนเอง					
5. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียน รู้จักการเป็นผู้นำผู้ตาม					
6. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียน เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม					
7. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้จัก การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
8. การเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มี ความสามัคคีในหมู่คณะ					
9. ในการเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน รู้จักการเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างถูกต้อง					
10. ผู้เรียนสามารถนำวิชาเซปัก-ตะกร้อไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					

2. ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู					
2. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาเซปัก-ตะกร้อ					
3. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้าเสมอ					
4. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมที่จะเป็นครู					
5. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานในการเรียนการสอน					
6. ครูผู้สอนมีความยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน					
7. ครูผู้สอนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบในหน้าที่การสอน					
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน					
9. ครูผู้สอนเน้นการสอนโดยใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเป็นผู้นำผู้ตาม เป็นต้น					
10. ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน เช่น การมีสัมมาคารวะ เป็นต้น					

3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาเซปัก-ตะกร้อ

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. มีการจัดการเรียนรู้โดยการอธิบายและสาธิตให้แก่ผู้เรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ					
2. มีการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน					
3. กิจกรรมการเรียนรู้เริ่มจากง่ายไปหายาก					
4. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบก่อนการเรียนการสอนเสมอ					
5. มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน					
6. มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย					
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน					
8. ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน					
9. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตวิญญาณ					
10. ครูผู้สอนวิชาเซปัก-ตะกร้อ มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์					

4. ด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. อุปกรณ์กีฬา มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีมาตรฐานและทันสมัย					
3. อุปกรณ์กีฬา อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี					
4. สถานที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนพลศึกษา					
5. มีสนามกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
6. สามารถยืมอุปกรณ์กีฬาได้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน					
7. มีสถานที่สำหรับให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย					
8. สถานที่เก็บอุปกรณ์อยู่ไม่ไกล สะดวกต่อการนำอุปกรณ์มาใช้และเก็บ					
9. มีความปลอดภัยจากการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ					
10. สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การวัดผลและประเมินผลการเรียนวิชาเซปัก-ตะกร้อ มีคะแนนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ					
2. มีหลักเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน					
3. มีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบ เสมอ					
4. การวัดผลและประเมินผลมีความหลากหลาย					
5. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล และประเมินผล					
6. มีคะแนนเก็บในทุกๆ ด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ คุณลักษณะอันพึงประสงค์					
7. การวัดผลและประเมินผล มีการคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล					
8. มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล					
9. มีการแจ้งผลการทดสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว					
10. ครูผู้สอนนำผลการวัดผลและประเมินผลมาปรับปรุง กิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ถ้านักเรียนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านต่างๆ โปรดระบุ

1. ด้านจุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ด้านครูผู้สอน

.....

.....

.....

.....

3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

4. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

.....

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี

รองศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำ

ภาควิชาพลศึกษา

คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ รัตนโรจนกุล

รองศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำ

ภาควิชาพลศึกษา

คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ ดร.พัชรชศักดิ์ ฐัญประจันบาน

อาจารย์ประจำ

ภาควิชาพลศึกษา

คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์

อาจารย์ประจำ

ภาควิชาสุขศึกษา

คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์สมบัติ รัตนคร

ผู้อำนวยการ

โรงเรียนบางปะกง “บวรวิทยายน”

อำเภอบางปะกง

จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายนิพนธ์ ท้าวพา
วันเดือนปีเกิด	2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2501
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	86 หมู่ 13 ถนนบางนา-ตราด ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหมวดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบางปะกง “บวรวิทยายน” อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2519	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล อำเภอมือ จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2521	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) สาขาพลศึกษา จาก วิทยาลัยพลศึกษา อำเภอมือ จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2524	การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) สาขาพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2556	การศึกษาระดับปริญญาโท (กศ.ม.) สาขาวิชาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ